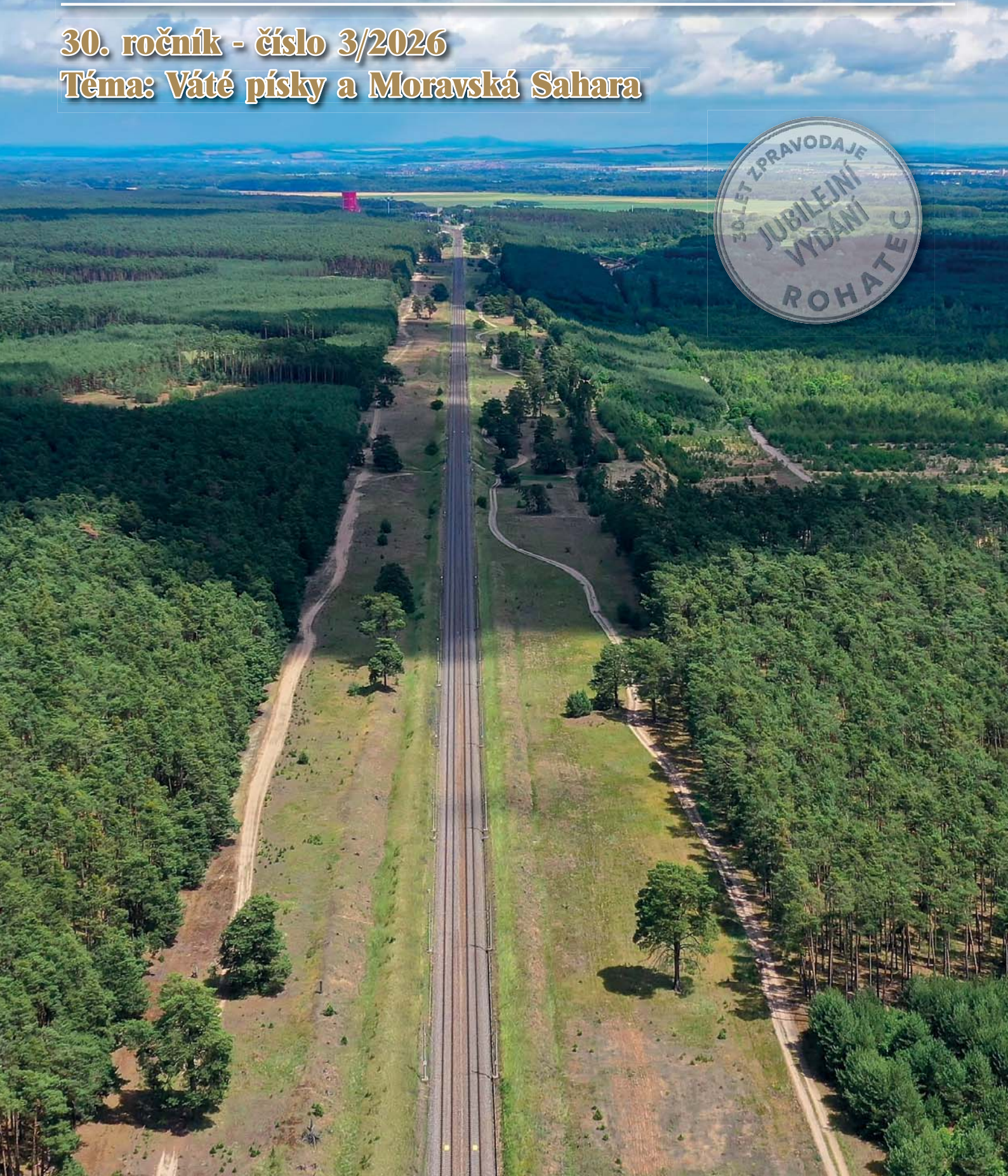

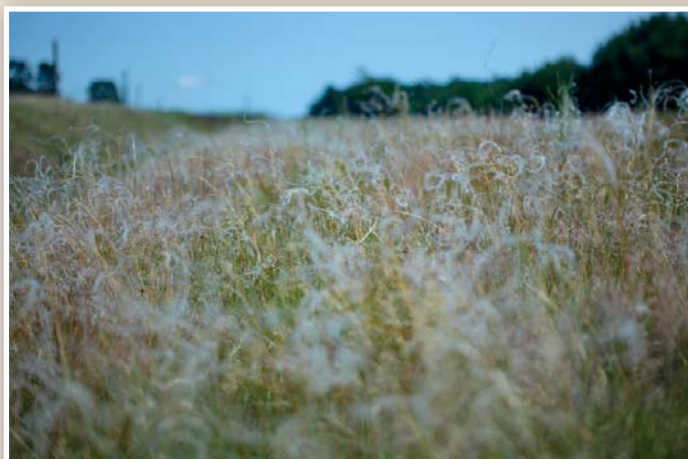
ROHATECKÝ SVĚT

30. ročník - číslo 3/2026

Téma: Váté písky a Moravská Sahara

Váté písky dnes

Obsah

ÚVODNÍK	3
OBECNÍ ZPRÁVY	4
• Rohatecké přístaviště – dědina	4
• Hromady, odpady a jiné	5
• Kecy, plky, frky	6
• Podařilo se nám	6
• Matrika	6
• Kalendárium	6
TÉMA: VÁTÉ PÍSKY A MORAVSKÁ SAHARA	7
• Děti z rohatecké mateřské školy odpovídají k tématu Váté písky a Moravská Sahara	7
• Váté písky a krajina okolo naší obce	7
• Když někdo vysadí les, tak to musí být dobrý člověk	8
• Rohatecká Sahara	9
• Loupežník Žilka nebyl žádný Rumcajs	9
• Váté písky, národní přírodní památka	10
• Za Rohatcem vanou písky a tančí kavylové	11
• Hmyzem roku 2026 je kudlanka nábožná	11
MUZEA A GALERIE SVĚTA	13
• Obecní dům Praha	13
ŠKOLSTVÍ	14
• Jaro plné zážitků v naší mateřské škole	14
• Den dětí ve škole	15
• Mauglí v divadle Radost	16
• Oslavy Dne Země	16
• Za komedianty na hrad Veveří	17
• Úspěchy našich žáků	17
KULTURA	18
• Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora	18
KUKÁTKEM DO KNIHOVNY	19
• Knihovnický kvíz II.	19
• Beseda se spisovatelkou Lucií Hlavinkovou	19
• Nové deskové hry v knihovně	19
• Promoce Univerzity třetího věku (U3V)	20
• Výzkum nářečí	20
FARNÍ OKÉNKO	21
• Farní sbor z Domanína	21
• Máj – měsíc s Pannou Marií	21
• Památka sv. Jana Sarkandra u kaple sv. Bartoloměje	21
• Požehnání nových korouhviček pro naši farnost	22
• Boží Tělo	22
SPOLKY	24
• Jaká byla činnost členů Klubu důchodců	24
• Jaro v SZPO zaplnila kultura i relaxace	25
• Ohlédnutí za Dnem otevřených dveří v hasičské zbrojnici	27
• Soutěžní víkend mladých hasičů	28
OD NAŠICH PŘÍSPĚVATELŮ	29
• Čapí sezóna 2026 zahájena	29
• Již jen vzpomínky	30
• Křemenáče	32
SPORT	32
• Jaro v tenisovém klubu	32

Úvodník

Přišly tropické dny a padaly rekordy. Teplotní i výherní. Český sázející ve hře Eurojackpot vyhrál 2,9 miliardy korun. Jako první mu byla nabídnuta psychologická pomoc. Znáte to, jak se říká: „Mě z toho jebne!“

Naší nové vládě věří 25 % lidí. Tě předešlé na jejím konci věřilo 29 % lidí. Čísla jsou převít.

Svoboda médií ve světě je nejhorší za písemných 25 let. Česká republika z první desítky klesla na 11. místo. Slovensko je na 37. místě a Maďarsko na 74. místě. Na 1. místě je Norsko, a to již desátým rokem.

Obyvatel má naše země 10,9 milionu. V počtu převažují zemřelí nad narozenými. V prvním čtvrtletí tohoto roku přibýlo u nás 14 tisíc podnikatelů. Meziročně je to o 78 procent více.

Nejpopulárnější česká jména jsou Viktorie a Jakub. Ten své prvenství obhájil, ale Viktorie porazila Elišku. Každý desátý Čech je už cizinec. A někde tvoří už významnou část pracovní síly. A každý sedmý Slovák chce, aby Slovensko bylo součástí Ruské federace.

Podle expertů na finance by měl mít každý důchodce uspořeno od dvou milionů korun výše. Tomu se říká mít něco na začátek.

Na Baťově kanále začala nová éra. Po otevření plavební komory Rohatec–Sudoměřice se celá splavná trasa prodloužila na pěkných 60 kilometrů a lodě se teď dostanou až do Hodonína. Samotný kanál čeká další rozvoj, který posílí jeho roli a atraktivní využití. Za-

čalo to rohateckým lignitem ze Sobolně a pokračovalo zavlažováním a rekreační plavbou.

Dva jihomoravští kněží Václav Drbala a Jan Bula byli na brněnském výstavišti blahořečeni. Komunisté je umučili v 50. letech v tzv. babických procesech.

Dnes, když chcete udělat velké mezinárodní „poválečné“ usmíření, musíte uspořádat v Brně setkání s potomky sudetských Němců. Zatímco oni se nám omlouvají, tak my jim nadáváme. Takové usmíření po česku.

Ročně vyprodukují Češi až 600 tisíc tun plastového odpadu. Na každého obyvatele v přepočtu vycházejí necelé čtyři tuny.

Letos jsou to tři dekády od zpřístupnění svazků STB. Poznání minulosti někdy bolí, ale i pomáhá. Zejména těm, kteří si ji už vědomě nechťejí zopakovat.

Ukrást lebku svaté Zdislavy může jen někdo ochuzený o duchovní přesah. Česká svěťice z 13. století se narodila na Moravě. Krádež její lebky není dobrá karma. Ale kdo ví, v Dalimilově kronice se o Zdislavě píše, že "nad jinými ubohými veliké divy činila".

Vypálení Lidic si v červnu připomínáme po osmdesáté čtvrté. Z původních obyvatel obce přežilo jen 153. Z toho jen jeden muž. Tomu život zachránilo to, že za vraždu svého syna byl zrovna ve vězení na Pankráci.

Sucho v Česku posiluje. Dubnová čísla vypadala hrozně. Nejhorší za posledních 36 let a některé řeky byly na pětíně svého průtoku. I vodáci jsou

ve svých aktivitách postižení a určitě nebudou popírat tato klimatická fakta.

Loni jsme měli historicky nejnižší spotřebu piva. Bylo by zajímavé vědět, jestli se ten pokles objevil v růstu pití lihovin, čaje nebo vody. Nebo jestli se víc fetuje.

Instantní káva oslavila 125 let. Za první patent byl dlouho považován ten od japonského chemika Satori Kata v roce 1901, ale starší byl ten z roku 1899 od Novozélandana Davida Stranga.

Za pašování kokainu v dortech do ČR padl rozsudek. Už je mně jasné, proč je

tolik lidí v cukrárnách vysmátých a proč se říká, že sladké je jako droga.

V Praze na Globsecu vystoupila běloruská aktivistka Maryja Kalesniková, kterou ještě donedávna pět let věznil tamní režim. Tato statečná žena, která může být morálním majákem dnešní doby, byla propuštěna díky sankcím na hnojiva. Propuštění výměnou za zmírnění sankcí na tuto komoditu domluvili Američané.

Ferrari má svůj první elektromobil a Feri byl propuštěn z věznice. Zatímco pana exposlance jen tak neuvidíme, Ferra-

ri možná potkáme na elektro nabíječkách na parkovišti u Kauflandu. Anebo ne.

Papež Lev XIV. vydal svou první encykliku a umělá inteligence je jejím ústředním motivem. Přicházejí změny ve společnosti. Církev popisuje stav světa a navrhuje i řešení. Umělá inteligence nám klidně vymyslí a připraví modlitbu. Taký nám ji zašle. Už se ale za nás nepomodlí.

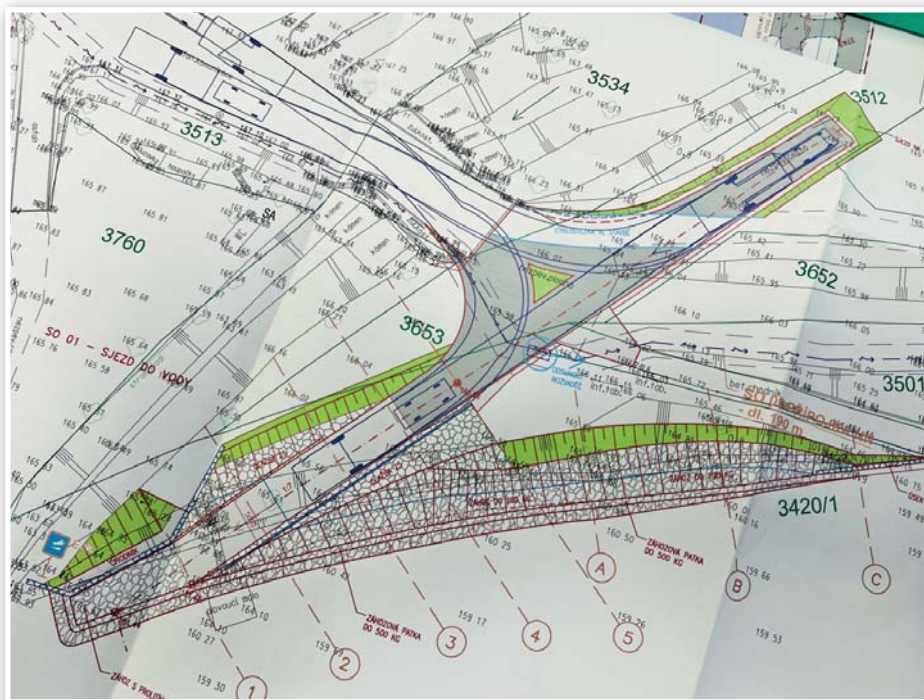
A to se ještě svého času říkalo, že lidstvo ukládá svou moudrost do knih, a proto samo zůstává blbě.

Stanislav Zela, šéfredaktor

Obecní zprávy

Rohatecké přístaviště – dědina

Batův kanál se skrze říčku Radějovku napojil na řeku Moravu. K vybudování plavební komory Rohatec – Sudoměřice, díky které mohou nyní plavidla proplovat skrze rozšířené koryto Radějovky až do přístavu Skalica, přispěla obrovskou měrou obec Rohatec. Dá se říci, že bez ní by se nic takového nestalo. Některé naše nápady při stavbě byly přijaty kladně, jiné neprošly, stavbou dokonce prošla i povodeň a starosta na první svátek vánoční hlídal opuštěný bagr na vzniklém ostrůvku uprostřed stavby, kdy kolem již bylo jezero. Ale nakonec vše dobře dopadlo a komora byla slavnostně 1. května 2026 uvedena do provozu při zahájení nové plavební sezóny. A jak to bude dál? Už před 11 lety jsem dostal nápad, že pokud má vzniknout jednou komora a cyklisté přijedou až ke břehu a pak se musejí vrátit na I/55, je to velmi nebezpečná situace. Už od té doby bojujeme s větrnými mlýny a pracujeme na možné budoucí lávce přes řeku. Lávka je extrémně

složité investice, jiné jsou rychlejší a jednodušší, a tak již dnes vede k místu budoucí lávky krásná nová cyklostezka. Také jsme dnes konečně už v bodě, kdy po dvou letech práce a vyjednávání s Ředitelstvím vodních cest ČR, které je majitelem rohateckého přístaviště v dědině, vznikl projekt prodloužení tohoto přístaviště směrem proti proudu, tím zvýšení jeho kapacity pro lodě a plavidla. Zároveň bude mít klesající charakter, aby mohli vysednout při nižší hladině i ti, kteří pojedou na menších plavidlech. V současné době se již pracuje na nové vodovodní přípojce, která bude sloužit jak

pro přístaviště, tak pro obecní objekty, které budou na obecní parcele a budou tvořit odpovídající moderní zázemí pro turisty, cyklisty nebo ty z vás, kteří chodí na procházku k řece. Hledali jsme také nového nájemce, ale přes množství hrdinských prohlášení jiných po dědině nebo na sociálních sítích se přihlásil pouze jeden, a to ten stávající. Novinkou pro letošní sezónu jsou již nyní toalety, které můžeme v případě povodní odvézt. Je to malý krok ke zlepšení současného prostředí, aby se již lidé nemuseli bát WC použít. Není to jednoduché řešení, ale první krok k lepším podmínkám. Také

pracujeme s Ředitelstvím vodních cest na přestěhování sjezdu pro lodě do vody, po jednáních s projektantem máme radost, že nový bude opravdu moderní, dostatečně pohodlný i pro větší lodě. Bude také zpevněn břeh a tím celkově dojde k velkému posunu, jak to u nás na Přívoze u řeky vypadá a funguje. Jakmile obě akce získají stavební povolení, budou společně realizovány. Věříme, že v příštím roce bude naše spolupráce s Ředitelstvím vodních cest úspěšně dokončena a budeme si moci užít radost při vycházkách k řece a okolí.

Jara Adamec, starosta

Hromady, odpady a jiné

V poslední době se opět rozvířila debata týkající se velké hromady v soukromém areálu na Kolonii za kolejemi směrem na Raťkovice. K dané věci se objevilo krásné video, které se snaží na věc upozornit a vysvětlit ji. Žijeme v zemi, kde je stále mnoho zákonů napsaných neurčitě a v některých ohledech i nedostatečně přísně. Třeba v tom směru, že dává málo pravomocí kontrolním orgánům, či nedává České republice nebo pracovníkům veřejné správy dostatečné nástroje na to, jak hájit a vymáhat dodržování stanovených pravidel. Obecní úřad v Rohatci již na jaře roku 2025 nahlásil Odboru životního prostředí v Hodoníně (pod který Rohatec spadá), že v areálu za kolejemi je naváženo něco, co zapáchá a obtěžuje zejména obyvatele ulice Nádražní, a žádali jsme tuto věc prošetřit. To, co zapáchalo, byly čistírenské kaly, které v horku a na slunci prostě vydávaly svůj odér. Takto je stanoven zákonný postup. Poté již úředníci MěÚ Hodonín komunikovali s firmou Pennant Group, s.r.o. ve věci prošetřování, dokazování, povolování atd. Bohužel, navážecí činnost pokračovala dál. Již to nebyly kaly, ale další, zejména stavební materiál a zeminy, která se odtěžuje při přípravě staveb v průmyslových areálech (víme, že v Brně). A hromada rostla. Pracovníci městského úřadu v Hodoníně svůj boj vzdali a předali celou věc k řešení krajským úředníkům Jihomoravského kraje. V průběhu celého roku jsme se neustále dotazovali, jak celá věc pokračuje. Mnohokrát jsme byli osobně přítomni odběru vzorků, viděli utíkat načerno pracujícího bagristu k lesu. Celou věc si následně převzala k řešení Inspekce životního prostředí, která tuto problematiku má v kompetenci řešit. Až do konce loňského roku, kdy již dávno nic nezapáchalo, protože kaly v létě vyschnuly, to byla soukromá akce na soukromých pozemcích, která byla prošetřována úředníky. Obec Rohatec měla schůzku s majitelem pozemků, kdy jej vyzvala k zastavení této činnosti a ke komunikaci s úřady prověřujícími celou záležitost. V zimě nastala blátivá kalamita, kterou Obecní úřad v Rohatci okamžitě začal řešit a vyzval Policii ČR, Stavební úřad Hodonín, Vodovody a kanalizace, Správu a údržbu silnic JMK, Českou inspekci životního prostředí, Odbor životního prostředí města Hodonína ke sjednání okamžité nápravy, zastavení těchto návozu, zastavení znečišťování komunikací a dalších negativních externalit, které nastávaly. O celé věci byli informováni naším starostou také všichni starostové Mikroregionu Hodonínsko, starosta ORP Hodonín, aby se podobná věc nestala také u nich, nebo zda mají podobnou zkušenost. Jaká je situace dnes? Proběhlo další zaměření velikosti hromady,

Byly odebrány další a další vzorky k posouzení, při každém takovém vstupu na soukromé pozemky i za doprovodu Policie ČR jsem byl osobně přítomen. Inspekce životního prostředí stále ještě toto řízení neukončila. Musíme věřit, že její rozhodnutí bude správné, odborné, a bude respektovat současnou legislativu. Celou záležitost jsme řešili v průběhu loňského roku třikrát na zasedání zastupitelstva, kde byli všichni informováni, když došlo k nějakému posunu ve věci. Jakmile bude ze strany vyšetřujících orgánů věc ukončena, budeme vás jako vždy informovat. Pánové z hezkého videa shrnuli informace, které dostali od nás z rohatecké radnice, od stavebního úřadu a od inspekce životního prostředí. Požadavky a otázky, které řeší jejich petice, jsou informace, které jsou součástí tohoto řízení, a které, jakmile skončí, není problém pro kohokoli získat i bez petice. Proč nyní autoři video zveřejnili, když řízení stále ještě probíhá, pochopíte za pár měsíců. Kdo chce věcem mezi řádky rozumět, tak rozumí. Radnice Rohatec v celé této věci postupuje dle platné legislativy, celou věc ohlásila kompetentním orgánům, které jsou ve věci činní, ale jako se spoustou dalších úředních věcí a postupů to není jednoduché a není to dost rychlé na dnešní zrychlenou dobu. V případě zájmu není problém se na radnici informovat.

Radek Matěj, místostarosta

Kecy, plky, frky

KEC - FRK - PLK (a lidová tvořivost)	Realita (smutná i veselá)
V Rohatci bude přístav, stačí chtít	Ne, v Rohatci přístav Česká republika stavět nebude, ale již příští rok započne stavba rozšíření stávajícího přístaviště v dědině na zhruba dvojnásobek. Pracovali jsme na tom s Ředitelstvím vodních cest 2 roky, i schody na sezení k vodě (jako nově v Hodoníně) budou, i nový sjezd do vody na lepším místě bude, ba dokonce i nový bufet a WC, které budou mít vlastní přípojku vody :) svět nefunguje mávnutím kouzelné hůlky, náročné projekty trvají roky.
Dětská hřiště, pejsků ráj	Venčit pejsky na dětském hřišti? Bohužel to se u nás děje, ohleduplnost takových majitelů hafanů opravdu chybí, jako kdyby snad nikdy neměli děti a nechápali, že pejsci na dětská hřiště nepatří. Není v pořádku, že tam vše očurávají, či ukládají svoje exkrementy. Znovu budou instalovány cedule, že pejsci na dětská hřiště nepatří, ovšem ohleduplnost je především na jejich páníčcích.
Už se staví cyklostezka na Hodonín	Ještě ne, zatím se opravuje a buduje nový přivaděč pitné vody pro celý Rohatec. Investice, kterou jsme vybojovali na Vodovodech a kanalizacích, aby proběhla před naší stavbou cyklostezky, které chybí již jen jedno kouzelné razítko - stavební povolení, a pak již hurá do práce.
Systém rohateckého odpadového hospodářství je špatný a porušuje platnou legislativu	Na udání byl zkontrolován jak inspekci, tak ministerstvem. Náš systém odpadového hospodářství je zcela v pořádku podle platné legislativy, a taky naprosto v pořádku, co se týká velikosti naší obce. Naopak zcela nestandardně máme dva sběrné dvory, takže Kolonka a Soboňky nemusejí až na opačný konec Rohatce, a máme je otevřené mnohem více hodin, než ostatní vesnice v širokém okolí...
Rohatec bude mít lékárnu a dentální hygienu	Ano, starostovi se podařilo domluvit, aby v Rohatci opět vznikla lékárna a současně také dentální hygiena. Obci se vyplatilo, že předloni koupila bývalou lékárnu a nyní se již objekt připravuje pro zahájení provozu. Věříme, že se tímto opět zkalitní život v Rohatci a nová lékárna u nás dlouho vydrží.

Podářilo se nám

Je skvělé, když dobrý nápad získá i podporu a ohodnocení dalších lidí, kteří třeba přidělují dotační prostředky. Přišly k nám opět dobré zprávy. Naše žádost o podporu **zlepšení vybavení naší obecní jednotky dobrovolných hasičů** byla úspěšná. Patřila k těm z celého kraje nejlépe hodnoceným a získali jsme více než 70 000 Kč pro letošní rok. Obec Rohatec k tomu přidá zbývající část

prostředků a zase budeme moci zlepšit vybavení našich kluků (+ jedné odvážné ženy), kteří jezdí k výjezdům, když se něco stane a je potřeba jejich rychlá pomoc. Velké poděkování patří veliteli Lukáši Bimkovi za skvělou spolupráci s radnicí a pečlivou přípravu. S takovými je radost pracovat. Radostná zpráva přišla také ohledně naší žádosti o dotaci na podporu projektové dokumentace

cyklostezky Rohatec – Hodonín. Získali jsme **225 000 Kč** na tolik vytouženou dokumentaci, která je dnes již odevzdána na stavebním úřadě a čekáme na vydání stavebního povolení. Výběrové řízení již proběhlo, takže jakmile se dokončí vodovod, jdeme budovat cyklostezku, na kterou všichni tolik čekáme. Děkujeme všem za podporu naší práce a nápadů.

Jara Adamec, starosta

Matrika

Narození: 2

Úmrtí: Marie Bošanská, 87 let
Karel Holeček, 57 let
Zdeňka Zimová, 71 let
Emilie Zemská, 79 let
Vlastimil Voznica, 83 let

Sňatky v matričním obvodu Rohatec:
Rohatec:

Michael Kudláček & Michaela Matyášová
Lukáš Jílek & Dana Konečková
Richard Koplš & Zdenka Košutková
Miroslav Hejl & Nicola Bartoníková
Jan Jančálek & Paula Chaloupka

Sudoměřice

Jan Mlčák & Barbora Krejčí

Kalendárium

11. 7.	GPHO soutěž v požárním útoku	areál u ZŠ
12. 7.	Soutěž TFA Rohatec	areál u ZŠ
14. 8.	Předhodová zábava u cimbalu	hospoda U Pagáča
15. 8.	Hodový turnaj v malé kopané	areál Slavoje
16., 23. a 30. 8.	Krása lidových krojů – výstava	muzeum
22. 8.	Letní noc se Slavojem	areál Slavoje
23. 8.	Bartolomějské hody	areál u KD
28. 8.	Hodková zábava	KD Rohatec
29. 8.	Hudební festival Rohatec IV	areál Slavoje
29. 8.	Pohodový turnaj	tenisové kurty
30. 8.	Varhanní koncert	kostel sv. Bartoloměje
4. 9.	Mše svatá u kapličky sv. Rozálie	kaplička sv. Rozálie
5. 9.	Přehlídka mužských sborů	areál u KD
6. 9.	Skupinová nostalgie – divadlo	KD Rohatec
12. 9.	Den otevřených dveří	kynologický areál
15. 9.	Pouť ke kapličce P. Marie na Hatích	kaplička na Hatích
26. - 27. 9.	Výstava drobného zvířectva ČSCH	areál ČSCH

Téma: Váté písky a Moravská Sahara

Děti z rohatecké mateřské školy odpovídají k tématu Váté písky a Moravská Sahara

Děti, kdybyste se mohly na něco zeptat loupežníka Vincence Žilky, který se kdysi dávno schovával v lesích za Rohatcem, co by to bylo?

Odpovědi dětí:

Co děláš loupežníku?

Co umíš? Viděl jsi pyramidu?

Můžu si s tebou postavit věž?

Našel jsi jednorožce, který má křídla, svítí u něj hezké sluníčko a je kolem něj duha?

Zabil jsi vlka?

Co tu děláš?

Proč se schováváš?

Kde spíš?

Co dělá loupežník?

Odpovědi dětí:

Seká dřevo, krade věci, dívá se po lese, zabíjí vlky.

Co vás napadne, když se řekne Moravská Sahara?

Odpovědi dětí:

Je to zahrada.

Je to poušť u řeky Moravy.

Jsou to hory.

Je to ryba.

Je to řeka Morava, ve které budou nějaké hry pro ryby.

Je to zahrada a jsou v ní stromy.

Je to zelená voda jako v bažině a jsou tam žáby.

Je to voda s pískem.

Myslíte, že nám rostliny nebo stromy rozumějí, když k nim mluvíme?

Odpovědi dětí:

Všichni odpověděli ne.

Co by nám asi rostliny a stromy řekly, kdyby k nám mohly mluvit?

Odpovědi dětí:

Ahoj, já jsem mluvící strom a jsem borovice.

Pěstuj si mě na zahrádce.

Já bych jí říkal něco o fotbale.

Ptala by se mě, jestli pojedeme na výlet.

Ať na ně vylezeme.

Řekly by nám, že jsou šťastné.

Řekly by netrhejte nás ani neřežte.

Ahoj, jak se máš.

Slyšeli jste už někdy slovo kavyl písčný? Co myslíte, že to je nebo kdo to je?

Odpovědi dětí:

Zvíře, které má rádo písek.

Zvíře, co žije v písku a myje se jím.

Je to papoušek.

Kavyl písčný vytváří písek.

Je to obyčejný kamínek a dělá vír z písku.

Je to písek a jmenuje se Kavyl.

Je to hnědé zvíře, co se pořád točí dokola.

Myslíte si, že kudlanka nosí kudlu?

Odpovědi dětí:

Většina odpověděla ne.

Nosí křídla.

Skáče.

Ano, nosí kudlu, má ji na listu a je to květina.

Nosí kudrnaté vlasy a je to paní.

Co nebo kdo je kudlanka?

Odpovědi dětí:

Kukačka, plazivé zvíře, paní, květina.

Ptal se Stanislav Zela

Váté písky a krajina okolo naší obce

Postupným rozšiřováním staveb na území naší obce se zjišťovalo, jak úzce souvisejí Váté písky s širokým územím kraje i naší obce. Mocnost navátých dunových pískovin zasahuje daleko do dnes zastavěných ploch, které lidé zúrodnováli, ale i zjišťovali, že pískoviny lze využít k prospěchu i jinak. V roce 1863 se rozhodli vídeňští židé a bankéři Auspitzové postavit v blízkosti strážnického velkostatku v Rohatci, dnešní Kolonii, cukrovar. Podmínky byly příznivé, levný

pozemek, blízkost vody z řeky Moravy, ale také písek potřebný při stavbě. Jeho kvalitu zjistili při stavbě Auspitzovi synové Theodor a Štěpán. Zejména v severní části v blízkosti železniční trati, pásu Vátých písků, byla písková vrstva velmi jemná. Protože byli oba stavební odborníci, přivezli novou technologii výroby cihel a založili v Rohatci cihelnu. Zde vyráběli bílé cihly technologií výroby nepálených cihel směsí vápna, vápenopískových. Cihly vyráběli pod značkou RZE, což zname-

nalo Rohatetz-Zigel-Fabrik. Cihly byly velmi kvalitní a stavba z nich se nemusela omítat. Po první světové válce koupil cihelnu bzenecký rodák Bedřich Orlický a stejnou technologií cihly vyráběl až do znárodnění v roce 1949 pod značkou BOR – Bedřich Orlický Rohatec. V roce 1960 byla cihelna zrušena. Zůstala jen výroba v blízkosti železniční stanice Bzenec Přívoz (dříve Strážnice Přívoz), což je dnes rozsáhlá cihelna KM Beta stále využívající vápenopískovou technologii vý-

roby. Tuto původně malou cihelnu zbudoval ve dvacátých letech majitel cihelny rohatecké Bedřich Orlický.

Jak možno použít i kvalitní písek zjistili po roce 1920 bratři Antošové a zavěli výrobu s využitím písku těžného v Rohatci včetně jemného šterku z řeky Moravy při výrobě betonových výrobků. Vyráběly se zde různé překlady, dlaždice, studniční skruže, kanalizační roury, ale i střešní betonová krytina z písku těž-

ného u vápenopískové cihelny v Kolonii. Vyráběla se ručně do normalizovaných forem. Kryta byla červenou barvou. Výroba však skončila v době druhé světové války, ale hodně rohateckých domů mělo na střeších tuto krytinu i po roce 1950, než byla nahrazena krytinou pálenou.

Během třicátých let se zjistila i výhodnost jemného písku pro formování odlitků. To využil v Rohatci německý podnikatel Füscher. Vedle vápenopískové cihelny

postavil v roce 1942 zařízení, kterým čistil a přesíval těžný písek. Byl to otáčející se buben průměru asi 200 cm s několika propojenými sítý dle zrnitosti. Pročištěný písek se shromažďoval do oddělených nádob a železnici odvážen do sléváren v Německu. Využíván byl pravděpodobně pro odlitky zbrojní výroby, neboť zařízení bylo hlídáno. V roce 1945 se zařízení zastavilo a postupně chátralo a teprve začátkem roku 1960 sešrotováno.

Ilustr. foto - využití písku ve slévárně

Těžbu písku u bývalé vápenopískové cihelny mezi léty 1973-1981 využila místní asfaltových směsí pro obnovu silnic. Od roku 1985 sloužila opuštěná písková jáma po několik let jako úložiště odpadu. V současnosti je celé místo zasypano a osázeno borovicemi.

V rohateckém katastru jsou další místa, kde je patrný vliv vátých písků. Je to především řeka Morava, kde jsou patrné při nízkých stavech hladiny ost-

růvky jemného písku. Na mapách vyznačené rybníčky od Ratíškovic k Rohatci, v místě zvané Roztrhánky, které mívaly na březích krásný jemný písek, asi rovněž součást vátých písků. Zvláště rybníček prostřední měl rozsáhlou pláž jemného písku. Byl velmi využíván pro letní koupání. Až do padesátých let zde bývaly dřevěné šatny a od severozápadní strany stráň se studánkou s průzračnou pitnou vodou. Současnost je však žalostná. Kde

rybníčky byly, není znát. Patrný je jen zarostlý močál. Mocnost jemného písku je znát v hlubokém zářezu železniční trati do Sudoměřic, ale rovněž na zalesněném území kolem Soboněk. Vrstvy jemného písku se nacházejí na mnohých nízko položených místech obce, což někdy činí potíže při stavbách. Jemný tekoucí písek se projevoval i při hloubení studní a činil potíže při ručním hloubení.

Zdeněk Bíza

Když někdo vysadí les, tak to musí být dobrý člověk

Nadlesní a vedoucí lesní úředník Johann Friedrich Bechtel vedle originálního způsobu zalesnění oblasti Vátých písků, naší Moravské Sahary, se zasloužil taky o založení lesnické školy, které vypracoval i studijní plán. Vedle různých ocenění se stal mimo jiné i čestným členem České lesnické jednoty. V roce 1906 mu byl postaven nedaleko nádraží ve Bzenci-Privoze pomník, který připomíná jeho zdejší práci z let 1823 až 1852. Zdejší krajině jejím zalesněním udělal svou práci velkou službu. Vždy si na něj vzpomenu, když někde zahlédnu knižní titul s názvem Muž, který sázel stromy.

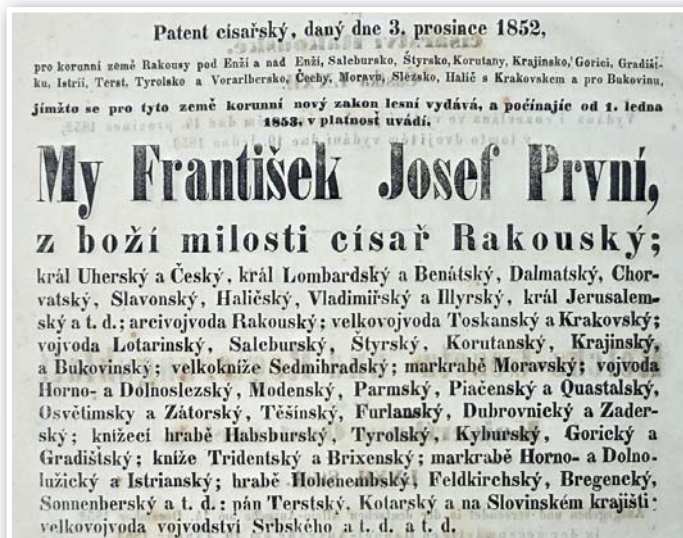
J. F. Bechtel

Pomník J. F. Bechtela

Ve stejném roce, kdy nadlesní Bechtel ukončil u nás svoji práci s výsadbou stromů, vyšel císařský patent Františka Josefa Prvního. Ten vydal nový lesní zákon. V jeho pravidlech v pátém paragrafu se myslí i na škody na mladé vysazené sazenice stromů:

§. 5.

Za každý Videnský čtverečný sáh půdy, na kteréž byly mladé sazenice odcizeny nebo porušeny, dáti se má náhrady, týčeli se to sazenic, které nedokonalý ještě druhý rok věku svého, cena půl střevíce kostkového, týčeli se to sazenic, přes dvě léta až do šesti let starých, cena tři čtvrtin střevíce kostkového, a týčeli se to sazenic přes šest let starých, cena jednoho střevíce kostkového pažitě masy prostřední sorty dříví k palivu a podle tarify na dřevo stojaté.

Stanislav Zela

Rohatecká Sahara

Dyž sa v padesátých letech parcelovala lokalita Panská šířavina (pole mezi dědinou a Kolonkú) na stavební místa, toť aj našim rodičom byla z obecního úřadu přidělená jedna parcela z důvodu, že mají tři děcka a třeba si z nás nekeré tam domek postaví. Parcela sa dávala enom do pronájmu a zaplatila sa až bylo stavební povolení. A jak sa začínalo stavjet?

První sa postavila dřevěná kadibudka, druhá a nejdůležitější věc, vykopat studňu, aby byla voda, lebo bez vody by sa žádný domek nepostavil. V dědině byl jediný studňař strýček Vašulka, kerý chodil po celé parcelě

s dvoma vrbovými prútkama a hledal gde je, jak on říkal největší židlo vody, a konečně ho našel. Tož hned sa dovězl rumpál, taková dřevěná koza, na kerý byl veliký válec a na oboch koncích železná klučka. Na válci bylo namotané silné lano a na jednom konci železný hák, na kerý sa pověsilo nářadí kopáča - plechový kýbl a malá lopatka. Betonové studňovnice byly široké 80 cm, toť kopáč si mosel stůpnut jednu nohu do kýbla a chytnut sa jednu rukú lana. Kopalo sa nekolik dní, písku už byla veliká hromada, ale voda pořád nigde. Až jednu konečně vytahli strýčka ze studně ven, ten sa

pokřižovali a celý smutný řekli „Chlapci, já už do téj studně vickrát nevlezu. Vody tam přitéká tak málo, že to stačí žabě po kolena a pořád sa tam tlačí velice jemný písek, říká sa mu „lauksón“, z kerého sa v hodonínskéj Armaturce dělají formy.“ Toť tak. Studňu máme hlubokú 18 metrů a za 24 hodin nám do ní natéklo 22 malých kýblíků vody. Často si na strýčka Vašulku spomenu. Už sů dávno v nebičku a kopů tam malé studánky s dobrú vodú. Našu studňu máme pořád na dvoře bez vody a stojí na ní květináč s muškátama.

Toť tak, s písem z rohateckéj Sahary
zdraví Božena Vlácilová

Loupežník Žilka nebyl žádný Rumcajs

Vincenc Žilka (žádná přízeň s hercem jménem Vincent Žilka, synem Veroniky Žilkové) nebyl z lesa Řáholce jako Rumcajs, ale ze Skalice a schovával se v lesích za Rohatcem. Nedaleko dnešní Moravské Sahary.

Rumcajs je z pohádky a Žilka z pověsti. A ty bývají pestré a plné zajímavých příběhů. Nevíme, jak se jmenovala jeho žena a děti. Když ale jeho rakev vdově Žilkové odbednili na hřbitově před pohřbením, měla mít tuto smuteční řeč nebo spíš nárek:

„Jaj, jaj, čo ste porobili! Žilku ste zabili. Včil tu ležíš na márách, večeri máš na kamnách. Komu z vás že ublížil? Či chudákom poškodil? Chodil po zemi jako pán a včil bude zahrabán. Přišel na něho majster, vojenský rychmajster. Kdo za jeho hlavu peníz vzal, nech roka dňa nedožije. Co smutná vdova počít mám? Kdo chleba dá jeho sirotám? Ajs' mne hodně bijával, ajs' nekdy pijával, budiž Bohu poručeno; odpúšťám ti, naše hlavo...“ Tak měla naříkat nad nebožtíkem podle pověsti sepsané a upravené Janem Gartnerem.

Zatímco rohatecký nebo bzenecký les mohl být s Rumcajsovým Řáholcem podoben, Manka s Cipískem byla dost odlišná od skalické rodiny loupežníka.

Oba zbojníci se jistě nebáli postavit vrchnosti a žili podle vlastních zásad. Opravdový Žilka od vymyšleného Rumcajse postrádal lásku k rodině a možná i úctu k přírodě samotné. Loupež jistě není chvályhodná věc a není jím ani idealizace lotrů samotných. Paralelu můžeme vidět třeba i v daleko známějším „kolegovi“ Robinu Hoodovi a Sherwoodském lese. Každý správný zbojník má totiž i svůj les.

Po tom „našem“ však zůstal hmatatelný důkaz. Žilkův strom necelých šest kilometrů pěší chůze z Rohatce po zelené značce. Už je uschlý, ale stále stojí. Podle mnohých stárím 300 let patří k jednomu z těch legendárních z původního dubového porostu. Ty stromy do své mapy u Rohatce zakreslil i Jan Amos Komenský. Ne proto, že by si je v Holandsku vysnil, ale proto, že je znal moc dobře ze svého strážnického pobytu.

Je třeba vzpomenout, že asi před dvanácti lety zavítal do sousedních Ratíškovců divadelní soubor, který si nacvičil hru O loupežníku Žilkovi. V jejich zpěvohře se lapka zamiloval. Skončil jako loupežník a stal se hotařem ve vinohradech bzeneckých.

Legenda žije dál spolu s knoflíkem, kterým Žilku zastřelil četník, když mu došlo střelivo. U Jánošíka to byl hrách v hospodě a Robina měla zabít jeptiška, která mu pouštěla v klášteře žilou.

Proto myslíme na to, když budeme sami v hlubokém lese. Vždy tam je někdo s námi.

Stanislav Zela

Žilkův dub

Váté písky, národní přírodní památka

Národní přírodní památkou je úzký bezlesý pruh v délce 5,5 km po obou stranách železniční trati mezi stanicemi Rohatec a Bzenec přívóz. Je to území nejznamenitější ukázky rostlinných společenstev na nezalesněných plochách jižní Moravy. Území zasahuje do katastrů Bzenec, Vracov, Rohatec, ale také součástí rozsáhlého území původních doubrav na mapách označených Důbrava. Naváté dunovité pískoviny jsou nazývány Moravskou Saharou, písčnou stepí. Z mořských sedimentů z období mladších třetihor a čtvrtohorů teras řeky Moravy byly v době polednové před 9-12 tisíci lety vyváté jejich jemnější části a vznikla tak rozsáhlá oblast vátých kyselých písků, obsahující velký podíl křemence dosahující mocnosti 20-

30 m, zasahující hluboko do současnosti obydlených částí Rohatce. Daří se zde teplomilným rostlinám, jako jsou paličkovec šedivý, křivanec nizoučský, mateřídouška úzkolistá. Mezi významné chráněné patří stepní tráva kavyl písčný, které se v minulosti říkalo lidově čertí peří. Významná je hmyzí fauna vázaná na písčovitá stanoviště. Teplomilní střevlíkovití brouci, vyskytují se i listoví brouci chroust opýřený nebo mlynařík. Několik druhů čmeláků, vzácné druhy sarančat, kobylek a také kudlanka nábožná. Významná je i skupina pavouků. K ptákům patří skřivan lesní, dudek chocholatý, na píscích žije početná populace ještěrky a užovky hladké.

Celá část Vátých písků souvisí s lesní oblastí původních doubrav s příměsí bo-

rovce lesní. Na mapě je oblast označena jako NPP Váté písky. V minulosti tato oblast náležela panství bzeneckému. Neuváženou těžbou, lesní pastvou a hrabáním steliva došlo k rozsáhlému odlesnění, vznikly otevřené plochy, kde písčné bouře postupně vytvořily duny. Tyto plochy se zazelenaly jen v době jarních dešťů, kdy byly spásány dobyt看. Jinak žádný výnos nedávaly. Vznikla nutnost nového zalesnění přední a zadní Doubravy. Tohoto úkolu se ujal na počátku 19. století lesní inspektor Ing. Bedřich Bechtel, který byl přijat do služeb bzeneckého panství a využil své poznatky výsadby z Prus. Jedinou možnou proměnou písčitých plání byla proměna na borový les, což bylo výhodné i z hlediska finančního. Jednotvárná proměna byla

vyvážena rentabilitou. Začátky byly svízelné. Bechtel bojoval s nekvalitou borového semene a teprve od roku 1842 podle vzoru ratíškovického revírníka Karla Jančíka s využitím sazenic v kombinaci s bramborami zaznamenal úspěch. K uchování dnešního chráněného území přispěla výstavba železnice z Vídně do Krakova kolem roku 1940. Takto vznikl bezlesý

protipožární pás, který byl do konce provozu parních lokomotiv (mezi roky 1970 až 80) pečlivě udržován. Později pak začalo území zarůstat borovými semenáči z okolních lesů, místy i akátem. Tento nálet je postupně odstraňován. V minulosti docházelo k častým požárům, které měly vliv na druhovou rozmanitost, stejně jako značné rozšíření těžby písku v rozsáhlém

území od železniční stanice Bzenec Přívoz směrem k Rohatci i jižně k řece Moravě. Těžený písek je využíván ve stavebnictví, výrobou směsí využívá jej i blízká cihelna KM Beta k výrobě tvárnic i krytiny. Těžba je tak rozsáhlá, že mizí vzácná fauna a v poslední době se jeví potřeba celé území rekultivovat.

Zdeněk Bíza

Za Rohatcem vanou písky a tančí kavylové

Jet na kole z Rohatce podél železniční tratě směrem na Bzenec-Přívoz není pro slaboduché cyklisty. Aby člověk projel hlubším pískem cesty, musí mít nejen silnou duši, ale i plášť. Svého bicyklu. Dobrý zrak, aby si u cesty všimnul ještěrky zelené nebo krasavce dudka chocholatého. Na houby si musí sesednout z kola, ale i tehdy nebude litovat. Když bude mít štěstí, tak uvidí vzácného pavouka stepníka rudého a kudlanku nábožnou.

Především si užije pohled na kavyl písčný. Ten nemá uplatnění na našem talíři a ani v léčitelství. Je spíše na parádu, ale umí skvěle zpěvňovat písčité podloží a bránit tak ero-

zi. Včely nezajímá. Na našem území je chráněným a kriticky ohroženým druhem. I když jsou mu domovem spíše kazašské stepi. V České republice je ozdobou právě Moravské Sahary u Rohatce.

Kavyl vyžaduje hodně sluníčka a rád mává vlakům podél trati za Rohatcem. Umí se různě předvádět. Spirálovitě krouží a otáčí se do všech stran. Tancuje jako bílé chlupaté kaligrafické písmo. Kvetoucí osiny jsou jako hedvábné vlny. Běžte se na něj podívat a vyfotit si ho. Teď je ten čas.

Stanislav Zela

Hmyzem roku 2026 je kudlanka nábožná

Entomologové by rádi upozornili na to, jak se poslední dobou u nás hojně šíří. Má prostorové vidění díky velkým očím na své trojúhelníkové hlavě. Ta může připomínat ledajaké ztvárněné představy o tom, jak vypadá návštěvník z vesmíru. Kudlanky mají na nohou ostré hroty, které skvěle uchopí kořist, a ne a ne ji pustit. Její zelená barva ji pomáhá splynout v trávě. Ne kvůli nám abychom ji neviděli, ale kvůli kořisti k obědu.

Sameček žije kratší dobu než samička a na sklonku svého života je sežrán anebo umírá. Je to druh, o kterém si jeho partnerka sebevědomě říká, že „je k sežrání“. Vybírá si raději takovou družku, která je už sytá

a po sexu jí pak rychle utíká. Moc dobře ví proč.

Kudlanek je více druhů a aplikace iNaturalis umí rozpoznat druh kudlanky. Na světě je spousta rozmanitostí, ale ta biologická je opravdu zajímavá.

Stanislav Zela

Muzea a galerie světa

Obecní dům Praha

Vrchol české secese je zde zastoupen v propojení architektury, ale i sochařství nebo malířství. V řemeslném pojetí. Jeho výzdoba se pyšní jmény Alfonse Muchy, Ladislava Šalouna nebo Maxe Švabinského. Málem bych zapomněl na Jana Preislera. Dozvěděl jsem se, že Němci mají slovíčko Gesamtkunstwerk, které se překládá jako totální umělecké dílo nebo syntéza umění. A to všechno Obecní dům v Praze je.

Budova samotná byla dokončena v roce 1911, kdy první člověk na světě dosáhl v osobě Amundsena jižního pólu, kdy se po dvou tisících let císařské dynastie Čching stala Čína republikou nebo kdy byla v New Yorku vystavena Mona Lisa poprvé po krádeži v Louvru. V takové časové linii byl secesní Obecní dům postaven.

V jeho Smetanově síni se konají koncerty, festivaly a další kulturní akce. Umění se zde vystavuje, ale zároveň i vytváří a prezentuje. To je devíza secesní pražské ikony.

Na výstavě výtvarného umění se chodí převážně do druhého patra. Mezi ty z posledních patří jména jako Blanka Matragi, Míla

Fürstová, Jiří Anderle, Pasta Oner či Otto Placht. Aktuální výstava je od nejslavnějšího žijícího malířského padělatele Wolfganga Beltracchiho. Jmenuje se Božské příběhy. Vystavený cyklus je složen z 80 obrazů z let 2010 až 2026. Předkládá biblické motivy o pokušení či pravdě a trestu.

Ta nejlepší díla jsou většinou zápůjčky ze soukromých sbírek. Samozřejmě nejsou vystavena díla slavných malířů, které uměl napodobit, ale jeho vlastní. Mísí se zde různé styly malby, kresby i koláže. Návštěvník může vidět anděly, kterým uřezávají křídla nebo různé variace Leonardova obrazu Salvator Mundi. Třeba ve stylu pop artu.

Zajímavostí je, že Beltracchi tvrdí, že autorem stejnojmenného obrazu za 450 milionů dolarů není Leonardo da Vinci, ale s největší pravděpodobností někdo z jeho dílny.

Taky tvrdí, že umí hned rozpoznat, jestli malíř maluje levou nebo pravou rukou. Salvator Mundi je podle něj namalován pravou rukou a Leonardo byl levák. K návštěvě výstavy a Obecního domu potřebujeme hlavně oči. Pak je to zážitek.

Stanislav Zela

Školství

Jaro plné zážitků v naší mateřské škole

Měsíce duben a květen přinesly do naší mateřské školy mnoho krásných zážitků, nových poznatků i nezapomenutelných společných chvil. Celá školka doslova rozkvetla jarní náladou a děti si užily pestrý program plný tvoření, her, poznávání i dobrodružství.

Začátek dubna se nesl ve znamení Velikonoc. Třídy i chodby se proměnily v barevnou velikonoční galerii. Děti malovaly vajíčka, vyráběly veselé dekorace, tvořily společné obrazy a seznamovaly se s tradičními velikonočními zvyky a obyčejí. Povíдали jsme si pohádky, hráli tematické hry a dramatizovali příběhy o slepičkách, kohoutcích a dalších obyvatelích dvorku.

Velký zájem u dětí vzbudilo poznávání vývoje kuřátka ve vajíčku. Prostřednictvím obrázků, příběhů a názorných ukázek sledovaly, jak se z malého zárodku postupně vyvíjí kuřátko, až přijde jeho čas vykuknout na svět. Toto téma je velmi zaujalo a přineslo mnoho zvědavých otázek i zajímavých rozhovorů.

V rámci velikonočního programu navštívily děti také Sál Evropa v Hodoníně, kde pro ně byl připraven krásný program zaměřený na velikonoční tradice. Mohly si mnoho věcí vyzkoušet, zapojit se do aktivit a zažít tradice doslova na vlastní kůži. Prožitkové učení bylo pro všechny velkým zážitkem.

S příchodem teplejších dnů stále více času trávíme venku. Při vycházkách děti pozorují probouzející se přírodu, poznávají jarní květiny, sledují změny v okolí a učí se vnímat krásy přírody všemi smys-

ly. Na školní zahradě nechyběly oblíbené míčové hry, pohybové aktivity ani společné hry s kamarády. Jaro zkrátka přineslo spoustu energie a radosti z pobytu na čerstvém vzduchu.

Jeden z posledních dnů v prostorách naší mateřské školy patřil tradičnímu čarodějnickému reji. Školní zahrada se zaplnila malými čarodějnici a kouzelníky v nádherných kostýmech. Každý měl možnost svůj převlek představit a následovalo dopoledne plné zábavných úkolů. Děti létaly na košťatech ve slalomu, prolézaly pavoučí sítí, poznávaly ocásky zvířat, počítaly pavoučky, tančily při čarodějnické hudbě a odvážně zkoumaly kouzelné lektvary. Nechyběly ani tajemné hmatové úkoly, při kterých objevovaly pavouky, hady či myšky ukryté v kouzelných nádobách. Smích, radost a nadšení provázely celé dopoledne a děti si tento den opravdu užily.

Významnou událostí letošního jara se stala dlouho očekávaná rekonstrukce mateřské školy. V průběhu několika týdnů bylo nutné připravit budovu na rozsáhlé stavební práce. Paní učitelky proto postupně i za plného provozu balily veškeré pomůcky, hračky, knihy i vybavení tříd. Byla to práce náročná, ale díky skvělé spolupráci všech zaměstnanců proběhlo stěhování bez komplikací a děti téměř nic nepoznaly. Vzdělávací program pokračoval takřka bez omezení a běžný chod školky jsme se snažili zachovat.

Od začátku května našly všechny děti dočasný domov v prostorách základní

školy, kde pro ně byly připraveny nové třídy a zázemí. Na nové prostředí si zvykly velmi rychle a bez větších obtíží. I ti nejmenší zvládli změnu statečně a dnes se již v nových prostorách pohybují s jistotou. Velmi si vážíme vstřícnosti vedení základní školy i všech zaměstnanců, díky nimž probíhá naše společné soužití bez problémů a v příjemné atmosféře.

Na rekonstrukci se všichni velmi těšíme. Po jejím dokončení děti přivítají zcela obnovené třídy s novým nábytkem, moderním vybavením, novými podlahami, obklady, elektroinstalací i dalšími úpravami, které vytvoří krásné a bezpečné prostředí pro vzdělávání i hru.

Velkým zážitkem byla také návštěva Galerie výtvarného umění v Hodoníně. Děti cestovaly městskou hromadnou dopravou, poznávaly město a učily se orientovat v běžných situacích spojených s cestováním. V galerii se zábavnou formou seznámily s historií budovy prostřednictvím divadelního představení a následně absolvovaly komentovanou prohlídku venkovních soch v galerijní zahradě.

Předškoláci se zároveň pravidelně účastní předškolního setkávání se svými budoucími paní učitelkami ze základní školy. Jednou týdně společně plní zábavné úkoly zaměřené na rozvoj sluchového a zrakového vnímání, grafomotoriky, soustředění i dalších dovedností potřebných pro úspěšný vstup do první třídy.

Na společný výlet na Salaš Travičnā se vydaly všechny děti naší mateřské školy. Nejprve vyrazily nejstarší třídy Berušky a Motýlci, v následujícím dni pak Šnecci a Čmeláčci. Poznávaly domácí a hospodářská zvířata, mohly si je zblízka prohlédnout, některá pohladit a dozvědět se mnoho zajímavostí o jejich životě. Po prohlídce si užily hry v krásném přírodním prostředí, posvačily pod širým nebem a odvážely si domů spoustu nových zážitků.

Poslední květnovou akcí byl výlet do společnosti Sonnentor v Čejkovicích, kterého se opět účastnily všechny třídy. Zde se vyrábějí bylinkové a ovocné čaje i koření. Děti se poutavou a prožitkovou formou seznámily s celým procesem výroby čaje – od pěstování a sběru bylinek

až po jejich sušení a balení. Prostřednictvím maňáskové pohádky, praktických úkolů a ochutnávky čajů nahlédly do světa vůní a chutí, vyzkoušely si také balení čaje do sáčku, který si mohly odvézt domů. Na závěr si prohlédly bylinkovou zahradu, prošly bosé pocitový chodníček a užily si chvíle na louce. Krásné prostředí, zajímavý program i vydařené počasí přispěly k tomu, že se výlet stal příjemným završením květnových aktivit.

Jarní měsíce nám tak přinesly mnoho krásných okamžiků, nových zkušeností i společných dobrodružství. Děkujeme všem rodičům za spolupráci, podporu a důvěru. Přejeme všem krásné a slunečné dny a těšíme se na další společné zážitky, které nás čekají v závěru školního roku.

Kolektiv Mateřské školy

Den dětí ve škole

Žáci osmých a devátých tříd si připravili pro mladší žáky celé školy zábavné dopoledne k příležitosti svátku Dne dětí. Děti plnily nejrůznější výzvy, spolupracovaly, soutěžily a sbíraly body na stanovištích. Za snahu a splnění úkolů obdrželi všichni žáci sladkou odměnu. Přestože počasí zprvu příliš nepříliš, nenechali jsme se odradit, a nakonec vše dopadlo na jedničku. Dětem se celý den moc líbil, nechyběla dobrá nálada a spousta smíchu a zážitků. Poděkování patří zejména osmákům a deváťákům, kteří vše pečlivě připravili, pedagogům za pomoc a všem dětem za nadšení a aktivní účast.

Mauglí v divadle Radost

"Divadelní show, jak se patří." I tak by se dalo nazvat představení „Říše džungle – Mauglí“ v brněnském divadle Radost, na které vyrazili v květnu naši prvňáčci a druháci. Zvířecí tematika, dobrodružství a srozumitelný příběh vtáhly děti od začátku do děje. Vystoupení plné písniček, moderního tance a akrobacie přitáhlo pozornost hlediště zaplněného do posledního místa. K tomu občerstvení v bufetu, nákup suvenýrů a příjemná cesta autobusem. Zkrátka - značka ideál.

Oslavy Dne Země

První stupeň zahájil oslavu Dne Země výsadbou javoru před školou. Role zahradníků se ujali pan starosta Jarmil Adamec a ředitelka školy Marie Ošlejšková. Děti vydatně pomáhaly, přidržovaly, zahazovaly hlínu, zalévaly. Poté pro ně bylo připraveno 10 ekostanovišť s úkoly a soutěž o nejhezčího Ekobota z různých odpadků. Smíšené skupiny dětí od prvního do pátého ročníku prokázaly týmovou spolupráci a všechny úkoly zdárně splnily. Ti nejlepší byli také odměněni.

Následující týden slavili také žáci druhého stupně. Učitelé si pro ně připravili stanoviště s úkoly v lokalitě Přístaviště Rohatec. Na deseti stanovištích, která se týkala ekologie, luštili, počítali, přiřazovali, malovali a samozřejmě sbírali body a soutěžili. V cíli měli za úkol složit báseň na téma Země a doplnit ji ilustrací. Den strávený v přírodě byl pro všechny zúčastněné příjemným zpestřením výuky.

Poděkování patří nejen organizátorům akce, ale také sponzorům, kteří přispěli na odměny pro děti.

Za komedianty na hrad Veverí

Povedený výlet se i přes nepřízeň počasí vydařil začátkem června žákům 1. a 2. třídy. Vyrázili na hrad Veverí, kde si pro ně spolek Komedianti na káře připravil báječný program. Děti měly možnost sledovat práci mistra kováře, vyrazit si vlastní minci, malovat na sádrové odlitky nebo zkusit svoji šikovnost v žonglérské dílně. Navštívili výstavu loutek a zbrojnic, kde si pro-

hlédly a potěžkaly repliky dobových zbraní a kostýmů. V historické střelnici zájemci vrhali sekerou nebo stříleli z kuše. Nechybělo ani divadelní představení O princí Bajajovi, ve kterém si naši malí herci dokonce zahráli. Výlet jsme zakončili prohlídkou venkovních prostor hradu, věží a ochozů. Všichni byli nadšení a plní zážitků.

Kolektiv ZŠ Rohatec

Úspěchy našich žáků

Ve středu 29. 4. se vybraní žáci ze 4. a 5. třídy zúčastnili Dopravní soutěže mladých cyklistů. Oblastní kolo se konalo v ZŠ Vančurova v Hodoníně, kde museli žáci prokázat znalosti z první pomoci, projít testem pravidel silničního provozu, jízdou zručnosti a jízdou po dopravním hřišti. Díky jejich skvělému výkonu získali krásné 2. místo, a tak si zajistili postup do okresního kola, které se konalo 20. 5. ve Veselí nad Moravou, SVC Slovácko, kde opět prokázali své úžasné schopnosti, a tak se opět umístili na skvělém 2. místě! Moc děkujeme za reprezentaci školy a gratulujeme!

Adéla Sedláčková, učitelka

Kultura

Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora

Mladý český dvacetiletý klavírista Jan Schulmeister na slavnostním udílení hudebních cen BBC Music Magazine Awards v Londýně zvítězil v kategorii začínajících talentů. Music Magazine je nejčtenější magazín věnující se klasické hudbě.

Uplynulo 190 let Máchova Máje. Ten byl a je oslavován, ale třeba jeho Cikáni byli cenzurou zakázáni. Mácha myslel, že jeho dílo bude zapomenuto. Mýlil se. Něco podobného si o svém díle myslel třeba i Franz Kafka.

Spisovatelka Dora Kaprálová získala evropskou cenu za literaturu za román Mariborská hypnóza, který byl již dříve oceněný Magnezíí literou. Velká gratulace.

Modrotisk ve Strážnici oslavil 120 let. Od roku 2018 je zapsán do nehmotného dědictví UNESCO. Modrá je dobrá. V roce 1906 dílnu založil pan Cyril Joch. I ten ale již navazoval na starší tradici.

Pražský svět knihy přivítal množství tuzemských a zahraničních hostů. Těm všem dominoval historik a spisovatel Timothy Snyder. Pro něj byl exkluzivně připraven i večer v kině Lucerna a rozhovory s ním připravila některá naše média včetně České televize.

Knihovna Václava Havla, která se za uplynulé roky etablovala jako skvělé místo pro přednášky a setkávání, prochází nyní procesem hledání. Kulturu, filozofii či geopolitiku aktuálně vystřídaly personálie. Všichni, kdo do Ostrovní ulice rádi chodí tak věří, že ji to jenom posílí a knihovna bude pokračovat ve své práci dál. Zvažoval se i nový název – knihovna Ferdinanda Vaňka. To by se V. H. asi líbilo.

Vedle padesátin Maxipsa Fíka slaví stejné jubileum i Major Zeman. Pořád tento seriál nějaké televize ještě vysílají, i když byl oslavou STB. My jsme v mládí měli rádi díl Mimikry. A myslím, že i ti, kdo tvorbu Plastiků neznali. A pak samozřejmě díl Studna.

Soud rehabilitoval Ivana Martina Jirouse, odsouzeného za pořádání undergroundových koncertů. A že mu to trvalo. A za pár dnů rehabilitoval soud i hudebníka Mejlu Hlavsu. Oba po 50 letech. U undergroundu chce všechno svůj čas. Sami aktéři, ale i jejich soudci, jsou už mrtví. Jsou v podzemí...

Skvělý projekt Načteno kultivuje čtenářskou veřejnost. 12 knih za rok. A to zdarma a v rámci offline setkání. Po celé republice. V roce 2026 se čtou velké romány 20. století. Číst staré romány může být cool, a ještě se přitom potrénuje mozek. Lze se k něčemu pročíst? A k čemu?

Nové psací písmo představila typografka Petra Dočekalová. Jmenuje se Vividbooks Script. Oproti stávající předloze má otevřené smyčky a je o něco širší. Změna cílí na plynulost pohybů a návaznost tvarů. Paní typografka evidentně ví, o čem to je, když se řekne utáhnout smyčku...

Česká televize má nový podcast Atlantida o konspiračních teoriích. Nejen je vyvrací, ale i vysvětluje, jak fungují a proč jim lidi věří.

Tančící dům má 30 let. Frank Gehry a Vlado Milunič vytvořili za 4 roky dnes jeden z nejfotografovanějších domů v matičce Praze. I po třech dekádách se jeho odvážné a originální řešení stále vymyká, ale kritici jsou už jednoznačně v menšině. Archi-

tekt Sagrady Famílie Antonio Gaudí má aktuální výročí 100 let od jeho úmrtí, kdy jej srazila tramvaj.

Bienále umění v Benátkách provázelo geopolitické napětí. Povolili ruský pavilon, který byl zhruba padesát metrů od ukrajinské výstavy. Okolo izraelského pavilonu museli zase projít i všichni umělci pro-palestínští. Být v této době neutrální i na kulturním poli může být ekvivalentem dělání mrtvého brouka, ale neříkejte to Ringo Starovi nebo Paulovi.

Už 135 let uplynulo od doby, kdy se v New Yorku rozezněla Carnegie Hall. Cher, která tento sál zná moc dobře, oslavila 80 let. Zpěvačka s krví armensko-čerokézskou získala Oskara i Grammy.

V Praze v O2 aréně zahrál Eric Clapton. Držitel 18 cen Grammy a Řádu britského impéria zahrál u nás již počtvrté. Před 23 lety byl sestaven žebříček 100 nejlepších kytaristů všech dob. Clapton se umístil jako čtvrtý nejlepší.

Stouni vydají nové album Foreign Tongues. Dva chlapíci mají 82 let a jeden už 87. Jednu píseň si tam s nimi vystříhne i Paul McCartney. Nevím, jestli jsou Stouni živou reklamou na to, že drogy vždy nezabíjí nebo na to, že rock and roll je věčný.

Hledá se nový filmový James Bond. Co se týče fyzického vzhledu a charisma je laťka nastavena vysoko. Ohledně konzumace suchého Martini to už takové není. Stačí protřepat a nemíchat.

Czech Press Photo v budově národního muzea přineslo velké množství fotografií. V době mé návštěvy jsem tam byl sice sám, ale věřím, že si na výstavu našlo cestu i mnoho dalších návštěvníků. Vítězný snímek fotografa Lukáše Kaboně je havíř z uzavřeného posledního černouhelného dolu ve Stonavě.

Před 25 lety byly ukradeny 4 obrazy Picassa ze Šternberského paláce. Za 1,5 miliardy tehdejších českých korun. Později se i díky pražské galérce našly. Nám nezbyvá než jen pět chvál na průmyslníka Vincence Kramáře, který je nakoupil. Dnes bychom je už nezaplatili. Díky jemu má dnes naše Národní galerie 25 Picassů. Howgh.

V galerii Kampa vystavuje známý kubistický malíř Václav Špála. Asi 350 obrazů květin. Tomu se říká barevná podívaná.

Obraz Josefa Čapka "Piják" se prodal za 34 milionů korun. Nevím se, jestli by byl hypotetický obraz Abstinents levnější.

Při UNESCO Jízdě králů ve Vlčnově se projížděl na koni stý písemně doložený král. A je jedno, že mu bylo jen deset let. Král je přece král.

Na Kolumbijské univerzitě se udělovaly Pulitzerovy ceny. The Washington Post i The New York Times ji získaly díky prezidentu Trumpovi. Jeden deník informoval o jeho chaotickém převzetí federálních úřadů a druhý informoval, jak prezident a jeho okolí se osobně obohacovali díky svému politickému postavení.

Ve Vídni se konala pěvecká soutěž Eurovize. Za Českou republiku tam bojoval Žižka. Ne Jan, ale Daniel. Vyhrála však zpěvačka Dara. Ne ta ze Slovenska, ale z Bulharska.

Lebka svaté Zdislavy nedobrovolně opustila svůj chrámový domov a vydala se na výlet plný dobrodružství a betonu. V dnešní době marketingu a lajků není jednoduché si získat opět širší povědomí. A teď vážně. Asi se všem kromě zloděje ulevilo, že je nalezena a bude vrácena. Lidé děkují policii i pánu Bohu. Lebka už nebude na veřejnosti. Paradoxně se vlastně naplnilo přání samotného zloděje lebky světice.

Marilyn Monroe má 100 let. Uměla to s muži. Uměla zpívat, hrát a svádět. A vzpomíná na ni nejen rodina Kennedyových. A víte, že Marilyn je stejně stará jako Hurvínek?

Stanislav Zela

Kukátkem do knihovny

Knihovnický kvíz II.

Na konci dubna proběhl Knihovnický kvíz II. Napínavý souboj, opravdu rozhodovaly jednotky bodů a celý kvíz byl boj do poslední otázky! Kvízu se zúčastnili noví soutěžící a jsme rádi, že jsme mohli přivítat tým složený ze studentů a studentek naší rohatecké Univerzity třetího věku. Ovšem vítěz může být jen jeden, a tímto děkujeme za sponzorský dar pro vítězný tým našeho kvízu. V září se budeme těšit na další kvízy, ze kterých bychom rádi udělali pravidelné setkávání v knihovně. Těšíme se na všechny soutěžící!

Beseda se spisovatelkou Lucií Hlavinkovou

V dubnu bylo v knihovně plno! A proč, ptáte se? Protože přišla na návštěvu paní spisovatelka Lucie Hlavinková. Oceněná brněnská autorka knih pro děti a pro dospělé si pro žáky ZŠ Rohatec nachystala besedu o čtení, o své spisovatelské práci a snažila se velmi napínavým vyprávěním nalákat nové čtenáře na svá díla (což se jí i podařilo, zájemci hned odpoledne "vybrali" téměř všechny její knihy z regálů knihovny). Děkujeme paní spisovatelce za návštěvu. A také II., III., IV., V. ročníku a všem pedagožkám za aktivní zapojení do super besedy. Těšíme se na další setkání v knihovně!

Nové deskové hry v knihovně

Čarodění
Naše zoo
Kapři a lekníny
Duchařina
Gang

Akvárko
Rail road
Karak II.
Vlkodlaci z Temného hvozdů
Škola draků

Promoce Univerzity třetího věku (U3V)

V dubnu jsme v rámci studia Univerzity třetího věku v knihovně ukončili další semestr (rok), jehož téma bylo „Pozoruhodný svět hub“. Po ukončení tohoto semestru měly tři studentky nárok zúčastnit se slavnostních promoci, neboť úspěšně dokončily 6 semestrů U3V. Tyto promoce se konaly v květnu v aule České zemědělské univerzity v Praze a zúčastnili se jich také úspěšní studenti z ostatních konzultačních středisek po celé ČR. A těm všem patří velká gratulace. V říjnu opět začíná další semestr U3V, na který se může přihlásit kdokoli, kdo splňuje podmínky studia (tj. starobní nebo invalidní důchodce). Podzimní téma dalšího semestru: „Rituály evropských královských rodů“. Studium U3V není vůbec náročné a nemá za cíl klást těžké překážky svým studentům. Bližší informace na plakátě v rámci tohoto čísla zpravodaje. Můžete i volat, psát a navštívit knihovnu pro více informací. Děkuje všem studentům, kteří již několik let navštěvují Univerzitu třetího věku a stále je baví se dále vzdělávat.

Výzkum nářečí

V knihovně se děje ledacos. Na základě domluvy s obecním úřadem přijely do Rohatce pracovnice Ústavu pro jazyk český AV ČR pod vedením dr. Martiny Ireinové. Během dne v prostorách domu občanských aktivit a knihovny vyzpovídaly 4 respondenty z Rohatce, respektive rodilé mluvčí našeho krásného nářečí, s cílem zaznamenat lokální mluvu zdejších obyvatel, kteří ještě dosud nářečím v běžném životě mluví. Tyto výzkumy následně budou zpracovány a zařazeny do připravovaného Atlasu českého jazyka, který bude možno porovnat s podobným výzkumem, který proběhl před 50 lety. Ukázky práce a audio záznamy budou uloženy v archivu dialektologického oddělení Ústavu pro jazyk český v Brně. Výzkum bude zpřístupněn pro následující generace, i v rámci výstav a aktivit AV ČR. Pokud se i vy chcete zapojit do vý-

zkumu, lze též na www.mapovaninareci.cz. Po skončení jejich rozhovorů dámy navštívily naše muzeum, kde obdivovaly

nejen expozici „staré izby“, ale především krásu našeho rohateckého kroje.

Petra Lacková, knihovnice

MAKOVÁ PANENKA	
KRÁL MIROSLAV	
ŠIMEK	
FERDA MRAVENEK	
ADAM	
DAVID	
KAIN	
ROMEO	
SPEJBL	
LAUREL	
FAUST	
PETR	
VENCA KONOPNÍK	
ČERT	
PAT	
JIŘÍK	
CYRIL	
SULTÁN	

ČUK	
KŘEMÍLEK	
ŠAŠEK	
TATÁNA	
JENÍČEK	
BŘETISLAV	
PEJSEK	
OTHELLO	
ROMULUS	
LAURIN	
PAN PÁVEK	
CTIRAD	
RADÚZ	
HANZELKA	
VOSKOVEC	
BOB	
KLEOPATRA	
SIMONOVÁ	

Farní okénko

Farní sbor z Domanína

V neděli 19. dubna jsme se společně setkali při slavnostní mši svaté, kterou svým krásným zpěvem doprovodil farní sbor z Domanína. Jejich hudební doprovod pomohl všem přítomným prožít liturgii ještě hlouběji a radostněji.

Po skončení bohoslužby bylo pro zpěváky připraveno malé pohoštění jako poděkování za jejich službu a ochotu obohatit naše společné setkání. Přátelská atmosféra při společném posezení byla příjemným zakončením celého dopoledne. Velké podě-

kování patří také ženám z farnosti, které napekly výborné domácí buchty a připravily občerstvení. V poslední době v naší farnosti zpívaly také sbory ze Strážnice a Milotic. Velmi nás těší, že tato krásná tradice vzájemných návštěv, společného zpívání a sdílení pokračuje a přináší radost i povzbuzení všem účastníkům.

Taková setkání nejsou jen obohacením liturgie, ale také příležitostí k upevnění přátelských vztahů a budování společenství napříč farnostmi.

Máj – měsíc s Pannou Marií

Měsíc květen je v životě církve už po generace spojen s úctou k Panně Marii. Také v naší farnosti jsme se během celého měsíce scházeli při májových pobožnostech, abychom společně prosili, děkovali a svěřovali své radosti i starosti nebeské Matce.

Pravidelná setkání v kostele přinesla chvíle ztišení, modlitby i krásného společného zpěvu loretánských litaní. Úterní pobožnosti vedené otcem Davidem s krátkým zamyšlením a doprovodem varhan pomáhaly mnohým z nás zastavit se uprostřed každodenního shonu a znovu nasměrovat své srdce k Bohu.

Panna Maria je pro nás příkladem důvěry, pokory a věrnosti Bohu. V dnešní uspěchané době je její tichý a oddaný život velkou inspirací. Májové pobožnosti nám znovu připomněly, že k Bohu nemusíme přicházet sami — Maria nás stále vede ke svému Synu.

Děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravě a průběhu májových pobožností, za hudební doprovod, mod-

litby i účast. Ať si radost a pokoj těchto společných chvílí neseme i do dalších měsíců.

Památka sv. Jana Sarkandra u kaple sv. Bartoloměje

Ve středu 6. května jsme se v naší farnosti společně sešli u kaple sv. Bartoloměje při mši svaté slavené na památku sv. Jana Sarkandra, kněze a mučedníka. Toto tradiční setkání se neslo v duchu modlitby, vděčnosti a připomínky věrnosti Kristu i v těžkých životních chvílích.

Jak připomínají zápisy ve farní kronice, bohoslužby u kaple sv. Bartoloměje mají v Rohatci svoji tradici a byly vždy nejen místem modlitby, ale také příležitostí k setkávání lidí a posilování farního společenství. I letošní slavnost na tuto krásnou tradici navázala.

Postava sv. Jana Sarkandra je pro nás stále silným svědectvím pevné víry, odvahy a vytrvalosti. Jeho život nám připomíná, že opravdová víra se projevuje nejen slovy, ale především každodenní věrností Bohu, službou druhým a ochotou obstát i v náročných chvílích života.

Po skončení mše svaté následovalo přátelské setkání na farním dvoře, kde byl čas k rozhovorům, společnému posezení i sdílení radosti ze společně prožité slavnosti. Právě tyto chvíle bývají cenným pokračováním liturgie — pomáhají budovat živé vztahy, vzájemnou blízkost a otevřené společenství mezi lidmi všech generací.

Děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravě bohoslužby, výzdobě kaple, organizaci setkání i občerstvení na farním dvoře. Každá pomoc a ochotná služba přispívají k tomu, aby naše farnost byla místem víry, přijetí a lidské blízkosti.

Požehnání nových korouhviček pro naši farnost

V neděli 24. května jsme při slavnosti bohoslužbě požehnali nové farní korouhvičky, které budou doprovázet naše společná slavení, procesí a významné události farnosti.

Jedna z korouhviček nese vyobrazení Panny Marie a svatého Josefa, druhá Božské Srdce Páně a svatého Bartoloměje, patrona naší farnosti. Symbolika těchto světců připomíná hodnoty víry, ochrany rodiny, věrnosti Bohu i odvahy následovat Krista v každodenním životě.

Nové korouhvičky nejsou jen krásným liturgickým znamením, ale také vyjádřením živé víry našeho farního společenství a úcty k tradicím, které byly po generace součástí života farnosti.

Velké poděkování patří nejmenovaným farníkům, kteří nabídli jejich zakoupení a finančně přispěli na tento účel. Velmi si vážíme jejich štědrosti, ochoty a lás-

ky k naší farnosti. Díky takovým darům a službám druhých může naše společenství dále růst a zvelebovat vše, co slouží k oslavě Boha i radosti věřících.

Ať nové korouhvičky dlouhá léta připomínají nejen krásu našich tradic, ale především živou víru lidí, kteří tvoří naši farnost.

Boží Tělo

V neděli 7. června jsme prožili nádherný a milostiplný den při oslavě Slavnosti Těla a Krve Páně – Božího Těla. Tento svátek je pro nás vždy mimořádnou příležitostí veřejně vyznat svou víru a poděkovat za dar Eucharistie.

Oslavu jsme zahájili v 10:30 slavnostní mší svatou, při které jsme letos měli jedinečnou možnost přijímat podobojí způsobem. Společně jsme u oltáře vzdali chválu Kristu, který zůstává s námi.

Po skončení bohoslužby následoval tradiční eucharistický průvod. S Pánem Ježíšem v Nejsvětější svátosti jsme se za doprovodu dechové hudby vydali na cestu naší obcí – od kostela ke kapli sv. Bartoloměje u fary a poté zpět do farního chrámu. Cestou jsme se společně zastavili a pomodlili u čtyř s láskou připravených oltářů.

Bylo povzbuzující vidět, jak se do průvodu zapojilo velké množství farníků, z nichž mnozí oblékli nádherné tradiční kroje.

Velkou radost nám udělaly také děti, které svými košíčky plnými květů sypaly cestu pro Nejsvětější Svátost. Tímto veřejným svědectvím jsme pozvali Pána Ježíše do našich domovů i rodin a vyprosili požehnání pro celou naši obec. V modlitbách jsme pamtovali i na všechny lidi, kteří žijí kolem nás, aby také oni zakusili Boží lásku a nechali se jí proměňovat.

Po návratu celého průvodu zpět do kostela naše oslava vyvrcholila. Společně jsme slavnostně zazpívali chvalozpěv *Te Deum* (Bože, chválíme Tebe) jako výraz vděčnosti za všechny obdržené milosti a celou slavnost jsme zakončili požehnáním Nejsvětější Svátostí.

Upřímné a srdečné „Pán Bůh zaplat“ patří všem, kteří jakýmkoli způsobem přispěli k důstojnému a krásnému průběhu celé slavnosti. Poděkování patří našim ministrantům za jejich příkladnou a krásnou službu u oltáře. Velké díky vyjadřujeme všem ochotným farníkům, kteří v průvodu nesli procesní kříž, lucerny, baldachýn a také naše nové farní korouhvičky, které jsme při této slavnosti nesli vůbec poprvé.

Děkujeme také těm, kteří s láskou připravili čtyři venkovní oltáře, za hojnou účast v krojích, za hudební doprovod dechovky a rodičům za přípravu dětí. Nechť vás i vaše blízké provází hojné Boží požehnání!

otec David

Spolky

Jaká byla činnost členů Klubu důchodců

Mám vyhodnotit činnost členů Klubu důchodců Rohatec, popsat naše akce nebo suše konstatovat co za poslední dva měsíce proběhlo a čeho jsme se zúčastnili? A jak vlastně začít.

Nabízí se však začít tím krásným májem – časem lásky a zamilovaných. Karel Hynek Mácha svou nejslavnější báseň „Máj“ začíná nádherně poeticky:

*Byl pozdní večer, první máj,
večerní máj, byl lásky čas.*

*Hrdliččin zval ku lásce hlas,
kde borový zaváňel háj.*

Začátek básně připomíná i naše zahájení měsíce května, a to 2. 5. 2026 návštěvou výstavy Floria jaro 2026. Tato akce je obrovskou inspirací pro jarní výsadbu květin nejen do truhlíku, ale i na záhony v zahradách nebo před rodinnými domy. Autorky expozice „Rozkvetlé světařily“ paní Jarmila Pejpalová a Petra Pejpalová vytvořily řadu dechberoucích květinových expozic nejen na Výstavišti v Kroměříži. Floria Jaro je ideální příležitostí, jak si užít den mezi květinami, načerpat energie a odnést si domů nové rostliny, ale hlavně spoustu nápadů. Myslím si, že relax při probíhajícímu programu a po pohybu na výstavišti všem prospěl a spokojeně s dostatečným množstvím nakoupených květin, cibulovin, či řadě dalších nabízených produktů jsme nastoupili do autobusu a vrátili se spokojeni domů.

Dne 19. května jsme se zúčastnili nádherné a myslím, že velmi poučné přednášky o první pomoci. Přednášející pří-

tomným ukázal praktickou masáž srdce a předvedl práci s defibrilátorem.

O pár dnů později, přesně v pátek 22. května, proběhlo Májové posezení u příležitosti Dne matek. Účastníci setkání přivítaly dvě dámy z výboru Klubu důchodců paní Marie Hovězákova a paní Růžena Němcová. V krátkém vstupu připomněly vznik a historii Dne matek, popřály všem přítomným maminkám hodně zdraví a pohody a seznámily všechny s programem odpoledne a večera. Poté vystoupil nadějný taneční pár z TK Classic Hodonín při SVČ a zatančil latinskoamerické tance za doprovodu reprodukováné hudby. Po něm předvedla své sólo i druhá členka TK Classic. Po víru temperamentních latinskoamerických tanců přišla na řadu i vážná hudba v podání Tria archetto z Lidové školy umění v Hodoníně. Trio archetto ve složení Alma Přibilová, Jakub Šiška a Michaela Balázová. Nádherně a opravdu profesionálně zahráli několik skladeb na housle a violoncello, jejich vystoupení bylo plné muzikálnosti, souhry a výrazové vyspělosti.

Po velkém potlesku a poděkování všem vystupujícím pokračovala beseda všech zúčastněných členů klubu.

Měsíc duben rovněž probíhal v pracovním i kulturním duchu. Dne 10. dubna se knihovnice paní Petra Lacková zúčastnila tradičního Pátku v klubu, kde představila činnost Obecní knihovny za minulé období a výhled na letošní rok. Pozvala přítomné na Knihovnické kvízy, na program Trénování paměti, které pořádá,

a samozřejmě všechny knihomoly vyzvala k návštěvě knihovny za knížkami.

Aby to nebyla jen samá kultura, děvčata (snad je tak mohu označit) z Lúčnice se setkala dne 15. dubna u základní školy a pohrabala park téměř okolo celé školy. Obrovské množství odpadu uložené do pytlů pak v týdnu pracovníci obecních služeb odvezli do sběrného dvora. A protože tanečnice při pracovních akcích mají rády podporu a trošku i organizaci, úklidu se zúčastnil i pan Jiří Bířeš. Byl sice jediný muž při této akci, ale o to víc šlo děvčatům hrabání od ruky. Po dobře vykonané práci, na závěr, rozsah odvedené práce a množství odpadu spolu vyhodnotili na společném posezení.

A opět z kultury. V pondělí 20. dubna jsme se zúčastnili divadelního představení v KD v Hodoníně pod názvem Dobré ráno s Findou. Bezvadně napsaný text a hvězdné obsazení členy pražských divadel dávalo záruku vynikající zábavy. Představení v podání Aleny Dolákové, Ondřeje Sokola, Jana Vlasáka, Josefa Feča a Simony Tlusté skutečně nezklamalo a 90 minut bezvadné zábavy předčilo očekávání diváků.

Celodenní zájezd do Brna 23. dubna (rozdělený na dvě části) za informacemi o dění ve vesmíru do Hvězdárny a planetária na Kraví hoře nás všechny naplnil uspokojením. Usměvavý personál nás uvedl na místo, doporučil, kam se posadit, abychom měli nejlepší zážitek z promítání a průvodního slova. Přestože jsme na programu nebyli sami a střídali jsme několik školních tříd, vše dopadlo nad očekávání bez jakéhokoli zdržení. Samotné promítání Cesty na Mars další velký skok pro lidstvo v 3D provedení nadchlo úplně

všechny a plánovaných 55 minut uteklo snad jako několik minut. Pohodlná křesla, přítmi a příjemný hlas slečny komentující promítaný obraz, to vše na některé zúčastněné zapůsobilo tak, že se na chvíli ztratili ve vesmíru. Naštěstí to nebylo nahlas a nerušilo to ostatní. Po skončení programu si celá řada přítomných zakoupila jak upomínkové předměty, tak knížky a CD s tematikou vesmíru.

Po vydatném obědě nás pan Stanislav Novák dopravil k Vodojemům na Žlutém kopci, našemu druhému bodu celodenního výletu. Podzemí vodáren překvapuje již řadu let své návštěvníky svou velikostí, kvalitou stavby a samozřejmě zachovalostí. Průvodkyně nás seznámila s historií vodojemů, jejich vznikem, používáním, objemem vody a samozřejmě i informacemi do kdy byly používány a jakým způsobem byly postupně nahrazeny moderními vodojemy a rozvody vody po městě Brně. Po prohlídce jsme vyrazili na zpáteční ces-

tu k domovu. Díky modernímu autobusu pana Nováka jsme bezpečně, rychle a v pohodě projeli celé Brno až na dálnici a pak domů. Za bezpečnou a příjemnou cestu všichni rádi panu Novákovi poděkovali.

Poslední dubnovou neděli jsme zhlédli divadlo Normální debil s podtitulem Deník pubertáka aneb mé dětství v socialismu. Za takto zdařilé divadelní představení můžeme (a myslím všichni přítomní bez rozdílu pohlaví a věku) opět poděkovat vedení radnice. Podobné zpestření odpoledne a večera, kdy bránice dostává zabrat, nebývá tak často. Hlasitý smích, dlouhý potlesk a veselé hodnocení odcházejících diváků je více než dobré doporučení takového představení.

Věřím, že s takovým programem budeme i nadále pokračovat a zveme všechny členy Klubu důchodců v Rohatci k hojně účasti na všech pořádaných akcích v dalších měsících letošního roku.

Za Klub důchodců Martin Galečka

Jaro v SZPO zaplnila kultura i relaxace

Po pestrém vykročení do roku 2026 jsme pokračovali v nabídce zážitkových akcí spolku zdravotně postižených občanů i nadále ve svižném tempu - téměř závodním. Začali jsme dubnovým relaxačním počinem, kterým byla návštěva Aqualandu Moravia v Pasohlávkách. Sice nám moc počasí nepřálo, byl takový pošmourný den, ale to nebránilo tomu, aby si naši členové užívali relaxačních procedur, ať už to byly masážní trysky, nebo jemné bublinky, ale i horkou 41 stupňů léčivou jodobromovou vodou, kteréžto všechny působí na zlepšení problémů našich bolavých zad a kloubů. Novinkou ve venkovním bazénu je zákoutí, kde je voda sirovočíková, kterou známe třeba z lázní Kostelec. Je sice trochu „aromatická“, ale dle odborníků je vynikající na zlepšení zdravotních potíží, ať už jde o pohybový aparát, revma, srdeční onemocnění. A také léčí nemoci kůže a všemožné jiné neduhy, která nás často trápí. Dokonce má prý omlazující účinky (asi budeme jezdit častěji). Tento Relax jsme si zopakovali ještě v květnu, tentokrát jsme si plně všeho užili za krásného slunečného

ho nebe, bez jediného mráčku, což někteří využili i k opalování. V dubnu jsme dopřáli našim členům (66) kulturní zážitek v podobě návštěvy divadla Normální debil I. Již od prvních okamžiků se rohatecký kulturní dům otřásal salvami smíchu. Tato komedie v provedení divadelního spolku Pecka nám připomněla osmdesátá léta minulého století. Příběh, rekvizity i dialogy nás groteskní formou vrátili o čtyřicet let zpět do doby, kterou si převážná část diváků dobře pamatovala. Byla to zkrátka velmi zdařilá komedie, která nám zpříjemnila jeden nedělní podvečer.

Květen jsme zahájili výletem na jarní výstavu Floria v Kroměříži, tentokrát spojenou s odpolední návštěvou zdejšího Arcibiskupského zámku. Tuto výstavu navštěvujeme již několik let a vždy zde objevíme nějaké novinky, ať už v sortimentu květin nebo i v zelenině. K dostání bylo nepřeberné množství sazenic drobných, až po nádherné velkokvěté pivoňky, cizokrajné citrusy. Hned při vstupu jsme navštívili výstavní halu, kde náš čekala nezapomenutelná expozice tvořená z desítek tisíc květin těch nejruznějších barev a vůní a byla skutečnou květinovou oázou. Tato aranžmá, která jsou dílem floristek Jarmily a Petry Pejpalovými, mají vždy nějaké téma, letos bylo téma Rozkvetlé světadíly. Opět jsme mohli obdivovat úchvatnou krásu jejich aranžmá a přenést se alespoň pomyslně třeba do Asie nebo Japonska. A poté už jsme obcházeli jednotlivá stanoviště a nakupovali cibulky a sazenice počínaje rajčaty s paprikami až po ty pivoňky. Po nákupu jsme si odpočinuli při poslechu hudebnice Kateřiny Skřebkové. Samozřejmě jsme si také pochutnali na nabízených pochutinách od bramboráků přes svíčkovou až po opékané klobásky. Takto posílnění jsme uložili květinovo-zeleninové nákupy do kufru autobusu a odjeli jsme na návštěvu do zámku. Kroměřížský Arcibiskupský zámek patří ke skvostům mezi našimi památkami. Zámek i zahrady byly v roce 1998 zapsány na Seznam světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO, o což se také přičinil Klub UNESCO v Kroměříži. Od parkoviště jsme sice museli projít přes náměstí na nádvoří, zde jsme se rozdělili na dvě skupiny. Jedna skupina šla na prohlídku interiéru zámku a druhá na prohlídku sala terreny. Saly terreny patří mezi okouzující a tajuplná místa Arcibiskupského zámku. Jedná se o unikátní umělecké dílo, které tvoří přechod mezi zámkem a zahradou a mnoho lidí ani netuší, jaké umělecké bohatství se zde nachází a že patří k nejvýznamnějším barokním památkám v České republice. Obdivovali jsme výjimečnou štu-

kovou výzdobu italského mistra Baldassara Fontany, malby Paola Paganiniho či alegorické sochy z dílny Fedele Raggiho. Součástí Sala terren jsou také dvě umělé jeskyně, tzv. grotty, které svým ztvárněním nemají v Evropě obdoby. Do nich jsme mohli také nahlédnout. Jejich výzdoba v nás vyvolala nejen okouzlení, ale přímo nás nutila k hlubšímu filozofickému zamyšlení.

Druhou skupinu paní průvodkyně zavedla do reprezentačních sálů. Při výkladu nás upozorňovala na zajímavosti, jednou z nich byl například salon s portréty císařského páru Františka Josefa I. a jeho manželky Alžběty Bavorské, zvané Sissi, který připomíná jejich setkání s ruským carem Alexandrem III. zde na zámku. Další prostor, který v nás zanechal silný dojem, byl Sněmovní sál. Tato obrovská nádherná místnost s neskutečně vysokým stropem s výmalbou, stěny jsou vyzdobeny štuky, které jsou pozlacené 24karátovým zlatem. Nejen tento sál, ale i některé další prostory zámku byly v roce 2023 rekonstruovány za 240 milionů korun. Závěrem prohlídky jsme se shodli, a to jsme už navštívili hodně zámků, že tento je snad nejkrásnější.

Po prohlídce zámku jsme sice byli trochu unaveni, ale nenechali jsme si ujít prohlídku přilehlé Podzámecké zahrady. Nejednalo se o Květnou zahradu, která sice patří k Arcibiskupskému zámku, ale je v jiné části Kroměříže. Tu jsme navštívili předloni. Protože jsme dobří hospodáři, tak se snažíme navštívit, pokud to jde, při jedné trase a ceně za dopravu alespoň dvě místa. Podzámecká zahrada nás zaujala svou rozlohou, která údajně činí 53 ha. Byla několikrát proměněna až do současné podoby. Obdivovali jsme úžasný romantický park s exotickými rostlinami a stromy z různých částí Evropy, Ameriky i Asie, snoubí se tu přírodní krása s historií a uměním. Je zde i spousta klidných zákoutí, kde jsme si mohli odpočinout, někteří také chvíli sledovali zvířátka v takové „minizoo“.

Trošinku znavení ale spokojení z kulturního zážitku jsme se vraceli domů s konstatováním, že těm, kteří na tomto zámku ještě nebyli, doporučujeme jeho návštěvu.

V pátek 15. května jsme pořádali Májový večírek spojený s oslavou svátku matek. Děvčata a kluci z výboru se postarali o výzdobu sálu a o malé občerstvení. Hned při vstupu do sálu přítomné ženy obdržely dárek a gratulaci. Po úvodu, ve kterém předsedkyně spolku paní Anna Homolová zdůraznila, že je dobře, že se svátek matek opět slaví. Mimo jiné řekla „Maminka není jen slovo, je to milující náruč, do které se člověk vrací, i když už dávno vyrůstá“. Úvodní řeč zakončila básničkou, kterou před lety napsala Venda Sakmarová své mamince. Poté přivítala účinkující, kterými tentokrát byli začínající mladí rohatečtí hudebníci Michal Škromach a Tomáš Mlýnek, kteří si pro nás připravili směs písní od lidovek až po folk. Michal hrál na harmoniku a zpíval a Tomáš jej doprovázel v jedné části na kytaru a v druhé na bubny. Bylo to velmi zajímavé a dobré spojení. Jejich vystoupení bylo proloženo tanečními vystoupeními „ratíškovických děvčat“, která nás po čase opět poctila svou návštěvou. V prvním vstupu zatančila variace na blues a ve druhém rokenrol. Jak Michal s Tomášem, tak děvčata z Ratíškovic, byli za své vystoupení odměněni velkým potleskem. Překvapením večera byla návštěva starosty Rohatce, který se na chvíli na našem večírku zastavil, popřál maminkám básničkou a několika slovy zhodnotil současné priority obce. Po skončení programu jsme ještě setrvali v družných debatách a rozcházeli se, tak jako vždy, potěšení z přátelského prostředí, které je typické pro tato naše setkávání. Že

jsem v úvodu psaní nelhala o tom, že tempo našich zážitků je téměř závodní, svědčí i to, že týden po tomto přátelském setkání jsme navštívili kulturní dům v Uherském Brodě, kde jsme shlédli úžasné komediální představení divadla Kalich Nejsem cvok. V hlavních rolích excelovali Radek Holub a Alena Mihulová. Také zde si naše bránice od smíchu neodpočinuly.

A aby toho v květnu nebylo málo, tak ve spolupráci s MAS Jižní Slovácko jsme uspořádali přednášku První pomoc. Přednášející paní Jurkovičová nás dvě hodiny poutavě seznamovala se zásadami poskytnutí první pomoci. Vysvětlila nám, že některé dřívější metody nahradily nové účinnější. Na figuríně nám názorně předvedla masáž srdce, dýchání z úst do úst. V neposlední řadě demonstrovala použití defibrilátoru. Celé dvě hodiny jsme ji napjatě poslouchali a určitě jsme si odnesli i nová ponaučení, která se nám můžou hodit. Snad jsem na nic nezapomněla.

První pololetí zakončíme přednáškou o bylinkách paní Žďárské, ale o tom až příště. Na podzim se můžete těšit na další, věříme, že zajímavé akce, na kterých vás rádi uvítáme, tak jak je v našem spolku zvykem v hojném počtu. Není pro výbor lepší ocenění než váš velký zájem o všechny naše programy.

Závěrem přeji všem krásné prožití léta, babičkám a dědečkům klidné a pohodové zážitky při hlídání neposedných vnoučátek.

Za výbor SZPO Anna Homolová

Ohlédnutí za Dnem otevřených dveří v hasičské zbrojnici

V pondělí 4. května ožila naše hasičská zbrojnice nevídaným ruchem, protože se její brány dokořán otevřely pro všechny zvědavé spoluobčany, pamětníky, i pro ty nejmenší. Návštěvníci měli jedinečnou možnost prohlédnout si celou zbrojnici do slova od podlahy po strop a nahlédnout do míst, kam se běžně nedostanou. Velkému zájmu se těšila moderní zásahová vozidla, do kterých si mohly sednout především děti. K vidění byla také kompletní současná výstroj a výzbroj, kterou naši členové použí-

vají při ostrých zásazích. Nezapomněli jsme však ani na tradice, a tak byla k vidění přehlídka historické výstroje a nablýskaná historická stříkačka.

Velkou radost nám udělala návštěva dětí z místní mateřské a základní školy, pro které byl připravený zajímavý program. Hlavním hřebem pro malé diváky byla ukázka práce našich mladých hasičů, kteří předvedli své znalosti a dovednosti. Podle rozzářených dětských očí bylo jasné, že tato ukázka sklídila obrovský

úspěch a možná mezi nimi roste nová generace našich následovníků.

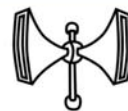
Chtěli bychom touto cestou srdečně poděkovat všem za tak hojnou účast, která předčila naše očekávání. Vaše návštěva, zájem o naši techniku i milá slova jsou pro nás tou největší odměnou a velkou motivací do naší další náročné práce. Pokud vás nebo vaše děti naše činnost zaujala, rádi vás mezi námi přivítáme i kdykoliv během roku.

Petr Elšík

Kdo je připraven, není překvapen

DRUHY SIRÉN

Zkouška sirén

- nepřerušovaný tón po dobu 140 vteřin
- ověření funkčnosti sirén zpravidla první středu v měsíci ve 12:00 hod.

Požární poplach

- jednou přerušovaný tón trvající 60 vteřin nebo napodobení tónu trubky „HÓ-ŘÍ, HÓ-ŘÍ“ po dobu 60 vteřin
- slouží ke svolání jednotek požární ochrany

Všeobecná výstraha

- kolísavý tón po dobu 140 vteřin
- slouží pro varování obyvatelstva při mimořádných událostech
- může zaznít až 3x za sebou v cca třímínutových intervalech
- může být doplněn o hlasovou informaci upřesňující charakter ohrožení (nebezpečí zátopové vlny, chemická havárie, radiační havárie)

Po odeznění „Všeobecné výstrahy“ se okamžitě ukryjte, zavřete dveře a okna a sledujte mimořádné zpravodajství v televizi nebo rádiu. Tyto informace mohou být sdělovány také obecními rozhlasem nebo megafony záchranných vozidel.

SH ČMS - OSH HODONÍN

Okresní odborná rada prevence a ochrany obyvatelstva

Soutěžní víkend mladých hasičů

Předposlední květnový víkend patřil v Rohatci mladým hasičům a požárnímu sportu. Během dvou dnů se zde uskutečnily hned dvě soutěže, které přilákaly desítky družstev i jednotlivců z širokého okolí. V sobotu proběhla soutěž v běhu na 60 metrů a 100 metrů s překážkami. Na start se postavilo přibližně 150 závodníků, kteří předvedli své dovednosti, rychlost a technickou zdatnost. Po celý den panovala skvělá sportovní atmosféra a diváci mohli sledovat řadu kvalitních výkonů. Nedělní

program patřil soutěži mladých hasičů v požárním útoku a štafetě 4×60 metrů. Celkem se zúčastnilo 39 družstev – 19 družstev starších žáků, 17 družstev mladších žáků a 3 družstva přípravky.

Domácí zástupci z Rohatce si vedli velmi dobře. V kategorii mladších žáků

obsadilo družstvo Rohatec A pěkné 5. místo a družstvo Rohatec B skončilo na 7. místě. Radost domácím udělala také příprava, která vybojovala 3. místo a vystoupala na stupně vítězů. Celý víkend se nesl ve znamení sportovního nasazení, fair play a dobré nálady. Podě-

kování patří všem závodníkům, vedoucím, rozhodčím i organizátorům, kteří se na přípravě a hladkém průběhu soutěží podíleli. Rohatec tak opět potvrdil, že patří mezi tradiční pořadatele hasičských akcí pro mládež.

Dagmar Skořepová

Od našich přispěvatelů

Čapí sezóna 2026 zahájena

V dědině:

Na našem čapím hnízdě na hřbitově, na komíně firmy KRON, spol. s r.o., můžeme již druhým rokem hnízdo sledovat pomocí webkamery (<https://capirohatec.cz/>), díky které víme o místních čápech mnohem více informací, jako jsou přesné datum přiletu čápů, kdy čápi snesou vejce, kdy se vylíhnou mláďata atd. Prvním čápem, který se letos poprvé objevil, byl jedinec (v rekordním čase) 19. března. Jak se později ukázalo, nešlo o stálého obyvatele tohoto hnízda. A takových se tu objevilo víc (24. března - poprvé dva na hnízdě, pak pár dnů hnízdo prázdné, vyjma několika ná-

vštěv, 31. března - přilet domácího čápa, o den později již dva). Stálý pár se na hnízdě usadil až okolo 13. dubna. Prvního vajíčka jsme se letos dočkali až v noci 21. dubna. Pak následovaly ještě další tři snůšky (celkem čtyři vejce).

První mládě se vylíhlo dopoledne 23. května, po něm druhé, o den později. Dále pak už žádné líhnutí nepřišlo, a tak jsme si mysleli, že budou jen dva mládě. K velkému překvapení se ale posledního květnového dne vyklubalo i třetí mládě. Sedmidenní rozdíl od ostatních sourozenců se ale mláděti stalo osudným a už ho nedokázalo dorovnat. Uhynulo v podvečer 5. června.

Dědina

Dědina

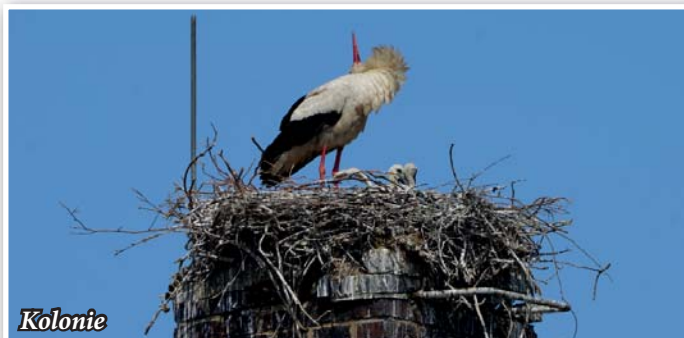

Kolonie

Na Kolonii:

Na rozdíl od dědiny jsme si na čápy na Kolonii museli počkat až do 9. dubna. Jedná se o čapí pár, z nich prokazatelně jeden (dle odečteného kroužku) obýval loni hnízdo v Petrově (které bylo ještě do konce května prázdné). Ke snůšce došlo již za pár dnů. První nejistá stopa o existenci mláďat přišla 21. května od místní pozorovatelky čápů paní Vlasty Lužové. Že jsou na hnízdě dvě mláďata jsem vysledoval ve dnech 24. a 26. května. Potvrdily to i fotky pana Pavla Homoly.

*Ondřej Sasínek, žák 6.B, foto Vlasta Lužová (dědina)
a Pavel Homola (Kolonie)*

Již jen vzpomínky

Sliby se mají plnit, ale kdybych jen tušil, co všechno se může i v současnosti udát kolem „nejmasovějšího“ sportu kopané, asi bych s příběhy ze zákulisí váhal. Vzrůso kolem posledního derby Slávia/Sparta mě až tak dalece nevykolejilo. Od malička jsem měl nejbližší k SK Židenice. Někdy „kotle“ jsem neprožíval. Kdysi taky už dávno na ligové Slovácko přijelo „tvrdé jádro“, už si nevzpomenu, kterého soupeře i s nepostradatelnou „pyro“. Stačil studený proud ze stříkačky bratrů hasičů a byl docela rychlý konec „hrdinství“. Kotel vyhasl. Tak kdysi dávno měli problém v Ratíškovcích, kdy kotelníci až z Plzně neznalí rčení „host do domu – Bůh do domu“, chovali se jako utržení ze řetězu. Bohužel postižení byli místní, když pořadatelé situaci nezvládli. Za našich časů jsme ve Slavoji ani kotle s natvrdlým jádrem nevedli. Tak jsme nehráli tak vysokou ligu jako sousedé. Neměli jsme ani tribunu, ba ani travnatou hrací plochu. Další „bombónek“ z kuchyně sázení na tučné výhry, který údajně sahá až do dálné Asie, se nás taky netýká. Na šestou ligu se nesázelo. V souvislosti s tou Asií jsem si vzpomněl, že soudy ještě nevynesly ortel nad všemocným Berbrem, který k dobré pověsti kopané rozhodně nepřispěl. Naši část České republiky údajně považoval za Asii. I přesto měl dost přísluhovačů i na Moravě. Pragmatičnost byla asi výhodnější než nějaké zastaralé hodnoty. Zase to prý jde do módy. Pan Kordula, rozhodčí kopané z Ratíškovic, byl jeden z mála, kdo se jeho metodám „vládnutí“ postavil – mělo to i soudní dohru a soud dal za pravdu panu Kordulovi. A zmíněný B. nebyl jen tak někdo i v dálnější minulosti. Nebyl sice evidován ve svazcích nechvalně známé STB, ale údajně byl jejím důstojníkem a nestyděl se za to. Vytřel zrak i etické komisi nejvyššího řídicího orgánu kopané, která by ho mohla odsoudit alespoň morálně. Stačí vystoupit z organizace a je i po morálce. Možná se ještě soudy povlečou a dojde i na termín –

promlčeno. To by byl typ na ministra sportu! Ten by nezůstal jen u výzvy k chůzi do schoďů. Nedávno jsem se dočetl, že i vražda šéfa podsvětí Mrázka je promlčena. A čerstvé promlčení se týká toho hajlování, tč. celkem vysoko postaveného „zmocněnce“.

Pokusím se přiblížit některé události z období „vlády“ předsedů oddílu kopané Slavoj, počínaje Františkem Zlámalíkem st. od r. 1972 /8 let/, a konče Janem Chromkem v r. 1992 /taky 8 let/. Mezi nimi se vystřídali František Vybíral, Emil Rosol a Václav Hovězák. Vyslaní „parlamentáři“, nerozlučná dvojice od mladších žáků R. Lábadí st. a J. Drábek předložili „nabídku, která se neodmítá“, a to člena výboru. Tak jsem přijal s podmínkou – cokoliv, ale jednatele NE. Deset let v rodné víscce stačilo! A stejně z toho vyšel jen jednatel 1974-1992. Když jsem přišel na první schůzi výboru, jen jsem zíral na nábytkem

vybavenou místnost s bezpočtem vystavených turnajových pohárů. Jen v duchu jsem trošku zalitoval, že Slavoj už nehraje krajské soutěže a já si vlastně nijak ani nepolepším. Na všechny členy výborů si už těžko vzpomenu. Tak alespoň z dostupných fotografií a literatury snad ještě mnohé vyjmenuji. V jubilejním roce 1978 to byli: E. Rosol, F. Vybíral, J. Rusňák, P. Slezák, F. Jurásek, B. Vacenovský, F. Zlámalík st., V. Hovězák, V. Hlaváč, L. Nezval, J. Baturný, J. Buriánek. O deset let později to byli: F. Zůbek, F. Březovský, J. Drábek, J. Chromek, V. Hlaváč, L. Nezval. Byl by hřích opomenout snad nejdéle „sloužícího“ Květimila Hrabovského, který měl blíž k lehké atletice než ke kopané. R. Lábadí st. taky přispěl k výraznému podílu občanů z ulice Vinařská v jednotlivých výběrech oddílu kopané. Už jen namátkou vzpomenu O. Domanského st., Zb. Nováka, M. Chocholáč-

1977-78 - starší žáci

vzadu: J. Drábek, P. Karašinský, R. Lábadí st., V. Hlaváč, stojí: L. Strnad, R. Drábek, J. Němčanský, P. Hlaváč, P. Vacenovský, B. Král, R. Bravenec (Artur), dole: R. Sloboda, M. Gloz, R. Lábadí ml., S. Strnad (Karas), F. Tomšej, J. Konečný, R. Adámek

ka, J. Hřebačku, J. Vízda. A čím všim jsme se při pravidelném schůzování zabývali? Samozřejmě, že peníze byly až na prvním místě. K těm radostnějším patřil každoroční Hodový turnaj a každoroční Ples sportovců s neodmyslitelnou tombolou a samozřejmě při dechovce. Nic nebylo „zadara“. Přístavba kabin, ústřední vytápění, výstavba náhradní, ale konečně travnaté hrací plochy. Žádná dostupná technika, ba ani umělá inteligence mi neumožní uskutečnit rozhovor pro Rohatecký svět na „travnaté“ téma s panem Pavlem Matějem nejstarším. Nemusel bych tolik lovit ve vzpomínkách. Sáhnu proto k dostupné literatuře, ze které si něco málo dovolím citovat.

Čas se nezastavil. Co byl „nejkrásnější stadion“ v roce 1958, neodpovídalo skutečnosti 1978. Krásné prostředí určitě, horší však vlastní povrch hřiště, kdy škvárový povrch byl výjimkou nejen v okrese. Proto už tehdejší výboři Slavojů snili o travnaté ploše, kterou by si zasloužili především nejmladší - žáci a dorostenci. Už v roce 1979 jsou nereálné představy o pětiletce 1980-85, kde se promítly „světlé zítřky podporovatelů tělovýchovy z nejvyšších míst“. Tak např.: slibovaná výstavba tenisových kurtů, parkovací plochy, atletické dráhy, plaveckého bazénu a tělocvičny. Další ukázka „pomoci“ se nám zjevila na památném jednání na MěNV v Hodoníně dne 11. 9. 1985. (Pro mladší generace - Rohatec se stal v tomto čase součástí Hodonína). V akci Z na pouhé dva roky 1985-86 - rekonstrukce náhradní hrací plochy (tráva). V roce 1987 měl být zdroj vody pro závlahu hřišť z koupaliště. K tomu i zatrvnění hlavního hřiště. Hned v příštím roce 1988 osvětlení hřiště, a aby toho nebylo málo, v roce 1990 krytá tribuna a oplocení areálu. Tak splněno vlastně nebylo nic. Se stejným způsobem pomoci MěNV jsme se setkali i při finančním zajištění akce Z. Nakonec pomohl vliv místopředsedy ONV Ing. Z. Kurce, který uskutečnil převod částky 400 000,- Kčs pro MěNV, ale se jmenovitým určením na akci Slavoj. Pomoc MěNV se ukázala i při slíbené, ale neuskutečněné navázce z demolice domů v Hodoníně. V nouzi poznáš přítele platilo i tehdy. Pomohl i ředitel Silnic Ing. F. Slabák, který zajistil většinu navážky, včetně uhrnutí. Pro zkvalitnění zeminy před výsevem trávy jsme získali díky Ing. J. Vičarovi z Cukrovaru Hodonín odpad řepné kořínky, včetně dopravy až do areálu v Cihelnách. Funkcionář MěNV po Slavoji požadoval čištění vozovky po každém přejezdu vozidla s nákladem! To jsme prosím zajistit nedokázali. Dokázali jsme přece jen získat stavební povolení, s pomocí Maryše zpracovat projektovou dokumentaci/bezplatně/. Hlavní roli při realizaci

stavební akce nazvané ve stavebním povolení - veřejné sportoviště - sehrál Pavel Matěj. Trvalo všechno trochu dlouho, ale nakonec došlo k slavnostnímu otevření prvního travnatého hřiště v Rohatci - 11. 8. 1991.

Chci se alespoň trochu zmínit i o Pavlově „nestavební“ činnosti ve Slavoji. V roce 1977 tvořili družstvo starších žáků: L. Strnad, R. Drábek, J. Němčanský, P. Hlaváč, P. Vacenovský, B. Král, R. Bravenec, R. Sloboda, M. Gloz, R. Lábadí, S. Strnad, F. Tomšej, J. Konečný, R. Adámek. Vedla je nerozlučná dvojice R. Lábadí, J. Drábek. V roce 1988 hrají v A mužstvu dospělých pod trenérem P. Matějem: R. Lábadí, R. Drábek, R. Sloboda, S. Strnad, P. Hlaváč, M. Gloz - slovy šest z uvedených žáků z roku 1977. To jen taková malá zmínka o práci s mládeží. V soutěžním ročníku 1981/2 dorost vybojoval postup do krajské I. třídy. Pod vedením dvojice R. Lábadí, J. Drábek vyhráli OP hráči: bři S. a L. Strnadovi, Gloz M., Drábek R., Král B., Hlaváč P., Bureš J., Němčanský J., Bravenec R., Lábadí R., Tomšej F., Vacenovský P., Sloboda R., Novák J., Konečný J., Pelikán J., Domanský O. V sezoně 1983/4 vede st. žáky P. Matěj s R. Rosypálkem a F. Březovským v okresní soutěži. Soupeři byli: Strážnice, Ratíškovice, Vnorovy, Sudoměřice, Moravský Písek, Tvarožná Lhota, Radějov, Kněždub. Jen pro porovnání. Tehdy proběhla okresní reorganizace, kdy se nehrál OP a družstva byla začleněna do šesti skupin. Naši hráli v E skupině o 9 účastnících. Asi 50 účastníků. Současnou jedinou skupinu dorostu tvoří družstva dvou okresů - Břeclav a Hodonín. Mezi nimi hraje i naše dorostenecké B družstvo. V soutěži 1985/6 se ujímá vedení dorostu Pavel

s R. Jánošem a M. Jüstlem. S hráči V. Němčanský, P. Bureš, A. a J. Jarošovi, R. Matěj, P. Doležal, P. Vavřínek, I. Hejtmánek, P. Štica, J. Špišek, J. Šošovička, T. Marek, P. Homola, Z. Šubín, R. Šindar, J. Kuchaříč, R. Novák hrají v okresní soutěži skupina B. V ročníku 1987/8 je Pavel s R. Lábadim u A mužstva v okresní soutěži sk. B a vedli hráče: Běloch J., Blahůšek M., Doležal P., Gloz M., Hlaváč P., Homola B., Hřebačka J., Krša J., Lábadí R., Němčanský J., Rezek V., Rosypálek A., Slezák J., Strnad S., Špišek J., Šošovička J., Homola Z., Drábek R., Sloboda R., Vacenovský P. V sezoně 1989/90 A mužstvo za vedení Pavla s V. Hověžákem postupuje do okresního přeboru s hráči: O. Domanský, J. Slezák, P. Vacenovský, C. a M. Blahůškovi, J. Pelikán, R. Lábadí, J. Běloch, J. Krša, P. Hlaváč, V. Rezek, P. Štica, R. Sloboda, S. Strnad, B. Homola, Z. Šubín, Z. Polach. Hned v následující sezoně 1990/91 postupujeme do krajské I. B třídy. Vedení Pavel s F. Zlámálíkem a P. Slezákem s hráči: C. a M. Blahůškovi, O. Domanský, R. Tomšej, J. Krša, J. Pelikán, V. Rezek, P. Štica, R. Sloboda, P. Vacenovský, P. Doležal, Z. Polach, M. Lamač, S. Strnad, B. Homola, P. Hlaváč. Za povšimnutí stojí skutečnost, že v mužstvu hrál jen jeden „cizinec“ z dalekého Hodonína - M. Lamač! Za Pavlovy etapy se nám postupně vraceli dříve uvolnění odchovanci do vyšších soutěží jako např.: C. Blahůšek, O. Domanský, R. Tomšej, J. Krša, J. Pelikán, P. Doležal. Tak bylo kolem toho dost přesčasů, taky dost km Pavlovým autem. Na vyplnění cestovního pak už ani čas nezbyl. Tak alespoň na dálku - Pavle, děkujeme za vše, co jsi pro náš Slavoj vykonal.

Vlastimil Hlaváč

1978 - výkonný výbor

stojící: E. Rosol, P. Vybíral, J. Rusňák, P. Slezák, L. Nezval, , sedící: F. Jurásek B. Vacenovský, F. Zlámálík st. - předseda klubu, V. Hověžák, V. Hlaváč

Křemenáče

Před několika dny jsem si otevřel na internetu diskuzi k právě probíhajícímu události v našem kraji. Ne, nebudu vás zatěžovat nějakými svými, možná správnými, možná pomýlenými názory k těmto událostem, ale zaujal mě výrok jedné paní, která ve svém příspěvku konstatovala: „Je zajímavé, že starý člověk si pamatuje téměř detaily ze svého mládí, které prožil a při tom si nepamatuje, co prožil před jedním, nebo dvěma lety.“ Bože, jakou má ta paní pravdu. A proč to tvrdím? No, opět náhoda. Při nedávném úklidu mého jednoho pokoje, který mně mimo jiné slouží jako ložnice, obývací, dílna a pracovna, skladiště a jídelna s příslušnou kuchyní, jsem objevil ve spodním oddílu kuchyňské linky dva ročníky Rohatecké obce. Otevřel jsem je jen tak se zvědavostí, o čem se to vlastně v té době psalo. No a bylo po úklidu. Oči se mně zaostřily na článek „Olšičky“. Krásný článek, který napsala jako vzpomínku se šťastným koncem a na své mládí paní Františka Rozsypáková. Olšičky, vždyť to byl tajemný les i pro nás kluky. Z kraje lesa rostla skupina bříz, pak byly osiky (byl na ně hezký pohled ve větru) a pak dále to byly již olše a tajemné křoviny. Ani v partě jsme si netroufali chodit příliš hluboko, neboť terén byl promáčený a zdál se nebezpečný. Moc mě neodsuzujte, ale do Olšiček jsem chodil hlavně na březůvku (míza z břízy). Nosil jsem ji mamičce a sestře na vlasy. To, že jsem břízu zranil, jsem si jako chlapec ani moc neuvědomoval. Nebyl jsem však sám. Těch vyřezaných monogramů, často umístěných do vyřezaných srdíček tam bylo nespočet. A některé byly hodně starého data. Poznalo se to na zarostlé a již zhojené kůře.

Z Olšiček se dalo projít až do Dúbravy. Muselo se jít po chodníčku u potoka a za Olšičkami se muselo přeskočit přes potok a po cestě se šlo až k lesu. A hned z kraje lesa, na výsluní, rostlo ohromné množství fialek. Tady, v této části, kde potok opouštěl Dúbravu, jsme s tatíčkem vstupovali do lesa, když jsme se vypravili na houby. To bývala krása. Tatíček měl les jak na dlani. Uměl mě vždy poslat

směrem, kde jsem se jen ohýbal a sbíral. No a teď vám to prozradím. Tak deset metrů nad potokem, od kraje lesa asi 70–100 m, rostly keře osik a pod těmi osikami ty nádherné, s oranžovými klobouky a bílými nožkami, krásné a zdravé křemenáče (pro někoho janci). A pak kousek dál v lese, v takových velkých prohlubních a po bocích těchto prohlubní ty nádherné hříby – dubáky. Tatíček sbíral i holubinky, o těch tvrdil, že jsou lepší než hříbky. Dali se najít kozačky, bedle a růžovky. Jako kluci jsme sbírali podborůvky, máslovky, taky někdy i modráky (ty bylo třeba před použitím namočit a zbavit barviva, voda po nich byla jako inkoust). Na podzim a těsně před mrazy se jezdilo na svinůrky (čirůvka zelánka). Na ty se jezdilo až za Soboňky, kde rostly v hojném počtu pod mechem a byly hodně od písku. Svinůrky se nakládaly do octa a byly výtečné. Vím o nich i tady na Bzenecku, ale už nemám tolik sil chodit po lese. Přesto, když rostou, tak vím, kam na ně. Zejména na suchohříby a někdy se zadaří najít i kotrče kadeřavého. Tak houbaři dobré boty a dobrý zrak. Je podivné, že se tak daří houbám i v těchto našich Vátých píscích. Pokud jsem ještě mohl jezdit na kole a zvládal jsem i lesní cesty, byl jsem si prohlídnout těžbu písku pod nádražím Bzenec – Přívoz směrem na Rohatec. Ne přímo v pískovišti, ale od železniční trati. Dá se tam přijet na kole odbočením z cesty v blízkosti bývalého dolu Littner a projetím mostem pod železniční tratí. Pohled je to obdivuhodný, vzhledem k rozsáhlosti pískoviště a vrstvě těžebního písku. Je dobré mít u sebe dalekohled. O tom, kde se tady, v našich krajích, vzala taková mohutná vrstva písku, píše v článku Váté písky pan Josef Antoš v Rohatecké obci č.2/1998. Prostě nám to sem nahnul ledovec v době třetihorní od Baltu.

Tak a jak říkal můj velitel na vojně: „Keď ma nětrafi“ a budu-li mít chvíli volnou a přiletí ta spisovatelská múza, tak vám povykládám, jak jsme chodili do školy a co jsme doma museli a co jsme mohli.

Rohatčan ze Bzence Pavel Hlávka

Sport

Jaro v tenisovém klubu

Vážení příznivci rohateckého tenisu, po zimních měsících konečně přišlo jaro, a to pro nás znamená návrat na naše venkovní kurty na Kolonii. Sezónu tradičně začínáme jarní brigádou, během které se kurty připraví na nadcházející sezonu. Také jsme se zapojili do akce Uklidme Česko a provedli úklid části Kolonie.

První sportovní akcí byl Velikonoční turnaj, který se konal 25. dubna 2026. Do turnaje se zapojilo celkem 12 hráčů, kteří hráli čtyřhry losovacím způsobem. Počasí nám tentokrát vyšlo na jedničku a během celého turnaje svítilo sluníčko.

Nejlépe si v turnaji vedla dvojice Borůfka, Drábek, která ve finále přehrálala dvojici Vasiljevič, Šmatlák. V boji o třetí

místo byla úspěšnější dvojice Hostýnek, Rezek.

Další plánovanou akcí je Po hodový turnaj, který se uskuteční v sobotu 12. září letošního roku.

Milan Drábek, předseda TK

Rohatec

ZAHÁJENÍ PRÁZDNIN
V PŘÍSTAVU V DĚDINĚ

Velká cirkusová výprava

26.6. od 15:00
2026 do 18:30

Občerstvení

Malování na obličej / Třpytivé tetování / Modelování balonků
Akční nafukovací překážková dráha / Bublínky
Znamé pohádkové postavičky (maskoti) / Tvořivé dílničky
Tombola / Závěrečné vystoupení klaunů Viky a Kiky

Interreg
Slovensko – Česko

Spolufinancovaný
Európskou uniou

jihomoravský kraj

4-FIRE GPFD

Soutěž v požárním útoku o putovní
pohár starosty obce Rohatec

Kategorie: muži • ženy • dorost

ROHATEC 11. 7. 2026

PARK U ZÁKLADNÍ ŠKOLY

ZAČÁTEK ZÁVODU V 13:00

SDH Rohatec vás srdečně zve na soutěž v požárním útoku!

Přijďte podpořit závodníky na domácí půdě 11. 7. 2026
v parku u základní školy v Rohatci!

TFA ROHATEC 2026

12. 7. 2026

PROSTORY PŘED
ZŠ ROHATEC

PŘIJĎTE PODPOŘIT
ZÁVODNÍKY
NA DOMÁCÍ PŮDĚ!

ZAČÁTEK ZÁVODU V 10:00

SDH ROHATEC VÁS ZVE NA DRUHÝ ROČNÍK ZÁVODU TFA!
Přijďte podpořit závodníky na domácí půdě 12. 7. 2026
u základní školy v Rohatci!

ZO ČZS Rohatec, ve spolupráci s OÚ Rohatec vyhlašují soutěž

„Nejkrásněji upravený balkon, okno a předzahrádka v obci Rohatec“

1. června – 31. srpna 2026

Vyhlášení výsledků soutěže s předáním cen
se uskuteční **5. září 2026**
na „Přehlídce mužských sborů“.

Bud'te součástí výroby cukrovinek pro celý svět!

HLEDÁME NOVÉ KOLEGY A KOLEGYNĚ

VÝROBNÍ OPERÁTOR
TECHNOLOG VÝROBY
MISTR VÝROBY
SKLADNÍK

NABÍZÍME

- stabilitu silného zaměstnavatele
- 5 týdnů dovolené
- firemní stravování
- pravidelný příděl cukrovinek
- možnost okamžitého nástupu

tel. 518 398 765 kariera@candyplus.cz www.candyplus.cz

Přehlídka

mužských sborů

18. ročník

Za Rohatcem, za dědinú

sobota 5. září 2026 v 15.00 hodin

„Pod zeleným“, při nepříznivém počasí v KD

Vstupné 100 Kč

*Během přehlídky budou členy místní ZO ČZS vyhlášeni vítězové soutěže o
„Nejkrásněji upravený balkon, okno a předzahrádka.“
Ochutnávka vín z Rohatce a okolí zdarma*

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST ROHATEC
A OBEC ROHATEC VÁS SRDEČNĚ ZVOU

do farního kostela

NA HODOVOU MŠI SVATOU

ke cti sv. Bartoloměje

23. srpna 2026

10:00 HOD. SLAVNOSTNÍ MŠE SVATÁ S DOPROVODEM SLOVÁCKÉ KAPELY ROMANA HORNÁČKA
HLAVNÍ CELEBRANT A KAZATEL **P. PHDR. MGR. ZDENĚK JANČÁŘÍK SDB,**
SALESIAN, SPIŠOVATEL, PUBLICISTA A PEDAGOG

**PO MŠI SVATÉ BUDE PŘIPRAVENÉ OBČERSTVENÍ.
SRDEČNĚ ZVEME KROJOVANE KAŽDEHO VĚKU K ÚČÁSTI NA SLAVNOSTNÍ MŠI SVATÉ.**

KONTEJNEROVÁ DOPRAVA

REXDO

Kontejnery pro Rohatec!

- ✓ odvoz sutí a likvidace odpadů
- ✓ mezinárodní přeprava
- ✓ prodej písku, štěrků a betonu
- ✓ vyklízení a závěrečný úklid
- ✓ mobilní sběr odpadu - evidence odpadů
- ✓ kontejnery 3 - 20m³, nosnost až 6 tun

Radim Hodonský +420 774 163 872
Zdeňka Hodonská +420 608 302 886

doprava@rexdo.cz
www.rexdo.cz
Hodonín a okolí

YouTube f i

Obecní knihovna Rohatec
PE fakulta ČZU v Praze

VIRTUÁLNÍ UNIVERZITA TŘETÍHO VĚKU (VU3V)

téma kurzu

RITUÁLY EVROPSKÝCH KRÁLOVSKÝCH RODŮ

úvodní hodina proběhne:
čtvrtek 1. října 2026 v 9:30 hodin
Stará škola - knihovna

Cena kurzu je 400,- Kč (za semestr).
Kurz pro invalidní či starobní důchodce.

Informace:
fb: Obecní knihovna Rohatec
tel.: 511 117 864
e-mail: knihovna@rohatec.cz

více info o VU3V na webu: vu3v.cz

PODZIMNÍ DIVADELNÍ SEZONA

v Rohatci

- 1. Skupinová nostalgia - komedie**
6. 9. 2026 začátek v 18.00 KD Rohatec vstupné 200 Kč
- 2. Dámský krejčí - komedie**
18. 10. 2026 začátek v 18.00 KD Rohatec vstupné 200 Kč
- 3. Blbec k Večeři - komedie**
7. 11. 2026 začátek v 18.00 KD Rohatec vstupné 200 Kč
- 4. Normální debil II - komedie**
17. 11. 2026 začátek v 18.00 KD Rohatec vstupné 200 Kč

AKCE 3+1 ZDARMA
Při zakoupení 3 titulů
čtvrtý zdarma.

PŘEDPRODEJ
na O.Ú.
od 14. 8.

Kulturně muzejní komise a obec Rohatec
si Vás dovolují pozvat do místního muzea

KRÁSA LIDOVÉHO KROJE

Neděle 16. 8. 23. 8. 30. 8.

10:00 - 17:00 hodin

Pondělí 24. 8.
14:00 - 17:00 hodin

Poděkování obci za aktivní podporu výzkumu českých nářečí

Vaše obec se stala důležitou součástí celouzemního jazykového výzkumu,
který pomáhá uchovat kulturní dědictví českého jazyka pro budoucnost.

Martina Treinová
PhDr. Martina Treinová, Ph.D., vedoucí dialektologického oddělení
Ústavu pro jazyk český Akademie věd ČR

OBEC ROHATEC A ROHATECKÁ CHASA VÁS SRDEČNĚ ZVOU NA

Bartolomějské HODY

23 | 8 | 2026

Předhodová zábava

14 | 8 | 2026

Hospoda U Pagáča

pátek od 18:00

hraje CM Galán

Vstupné 80 Kč

Hodky

28 | 8 | 2026

KD Rohatec

pátek od 20:00

hraje Slovácká kapela

Romana Horňáčka

Vstupné 150 Kč

Hodová neděle

10:00 Mše svatá

13:30 Zahájení krojovaného průvodu

13:40 Chasa u stárka Adama Předínského v ul. Budovatelská

14:20 Chasa u stárky Kateřiny Škromachové v ul. Hodonínská

15:00 Žádání pana starosty o povolení hodů u Obecního úřadu

15:30 Průvod pod zelené

16:00 Odpolední zábava pod zeleným

21:00 Večerní zábava pod zeleným | hraje DH Bojané | vstupné 150 Kč

Při nepříznivém počasí se akce bude konat na KD v Rohatci

No Name

Eva Burešová

29.8.2026

I.V.M.

ROHATEC IV.

vstup do areálu fotbalového hřiště od 15:00

Vstupné: 300 Kč předprodej / 400 Kč na místě
Děti do 13 let vstup ZDARMA
Předprodej: www.smsticket.cz

BOHATÁ TOMBOLA

HLAVNÍ PARTNEŘI: PIVOVAR LEDNICE, PLUS, Candy plus, SWIETELSKY
 MEDIÁLNÍ PARTNER: Jih RADIO JIŽNÍ MORAVA
 PARTNEŘI AKCE: DELTA METAL, forlit, NOEL, JS TISK, ELVOREV, AUTORENOVA, ŠEDOVA, JihoMoravský kraj, PNEUMOBEX, netconnect

TÉMA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA - ROHATEČTÍ SENIOŘI

Rohatecký svět – periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává Obec Rohatec, IČ:00488526, řídí redakční rada při OÚ Rohatec, tel.: 518 359 230, webové stránky: www.rohatec.cz, e-mail: info@rohatec.cz.

Šéfredaktor Stanislav Zela, jazyková korektura Lenka Hostýnková, členové Ing. Jarmil Adamec, Ph.D., Zdeněk Bíza, Vlastimil Hlaváč, Anna Homolová, Božena Vlácilová.

Otištěné názory a stanoviska nemusejí vždy odrážet názor redakce.

Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat příspěvky, aniž by byl změněn jejich smysl.

Vychází šestkrát ročně nákladem 1400 kusů. Zaregistrováno Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 12419.

Uzávěrka je vždy k poslednímu dni lichého měsíce.

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz

www.rohatec.cz

